

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Mayıs 2007 • 32

Köklerini Arayan Nesil

POSTER
HEDİYELİ

ETİH Gönüllerin İslam'a Açılması

Çile ve Aksiyon

Necip
Fazıl
Kısakürek

Konuk Yazar
Gülden Sönmez

Genç Öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

**ABONE
KAMPANYASI**

20 YIL

Abone Hattı: 0 212 633 21 02

Bişey Yap

Can sıkıntısı, anlamsız yarış, kaos, sömürü, savaş, yalnızlık, korku, gelecek endişesi, adam satma, anlaşılammak, gürlütü, sanal muhabbet, yanlış kararlar bitsin artık! diyorsanız sizleri

bi' şey yap mayaya
hemen

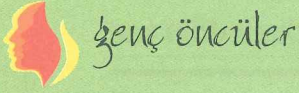
Genç Öncüler dergisine abone ol mayaya çağırıyoruz.

Gelenekselleşen Yarışmalar ve Yine Gençlik Şöleni ile. . .

Genç Öncüler dergisi, gelenekselleşen Yarışmaları, Gençlik Şöleni ve etkinlikleri ile 5. senesinde başladığı günkü heyecanını koruyarak yayın hayatına devam ediyor. Genç Öncüler dergisi, yaşanan bulanık ortamda ayakları yere sağlam basan, kötülük konusunda değil inançlarının gereğini yerine getirme konusunda birbirinin yardımcısı olan bir neslin, Genç Öncüler'in sesi olmaya çalışıyor.

Gençlerin yazılarıyla şekillenen bir dergi olma özelliğini ile okuyucularının gönlünde ayrıcalıklı bir yer edinen Genç Öncüler, yine eserleri ile farklılık yaratmak ve katkıda bulunmak isteyen herkesi dergilerine bekliyor. Sadece çevresinin yönlendirmesi, şartların zorlaması ile değil kendi için ve kendi iradesini de kullanarak bir şey yapan bir gençliğin buluştuğu nokta olan Genç Öncüler'e kendini ciddiye alan herkesi bekliyoruz.

Bu sayımızda da bu çağrılarımızı desteklediğini düşündüğümüz bir dergi ile karşınızdayız. Çektiği fiili ve fikri çileleri, aksiyon düşüncesi ile Öncüler Öncümüz **Necip Fazıl Kısakürek**'i, gönüllerin İslam'a açılması anlamına gelen **Fethi** yine Konuk Yazar sayfamızda bu sefer gençliği kendine dert edinen **Gülden Sönmez** ile dolu dolu bir dergi ile sizleri buluşturuyoruz. Sene içinde düzenlediğimiz "aile" konulu hikâye yarışmamızın ödül töreninin de yapılacağı ve Türkiye'nin dört bir tarafından gelen Genç Öncülerle –lütfen daha geniş bilgi için ilgili sayfalara bakınız- Gençlik Şöleni'nde buluşmayı temenni ederek, selam ve dualarımızı iletiyoruz.

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Abdullah M.Yıldız, Burak Yakupoğlu,
Elyesa Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Hamide Hicret Tuna, Neşe Göbütoğlu, Selim
Uyar, Zeynep Şahin, Zeynep Beyza Bulut, Salih
Can, Muhammed Deniz, Ali İhsan Aydın

Adres

Kızıtaşı Cad. Dolap Sok.
No:5/3 Fatih İstanbul
Tel: (0212) 635 28 12 - 621 33 02
Fax: 621 44 04
iletisim@gencconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım

Proj Sanat

Baskı: Posta Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

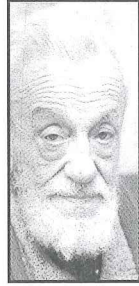
İçindekiler

5

Çile ve Aksiyon

Necip Fazıl Kısakürek...1904 - 1983

Zafer Özdemir

10

Köklerini Arayan Nesil *Prof.Dr. Burhaneddin Can*

12

Konuk Yazar **Gülden Sönmez**

Söz Sahibi Gençlik

14

Hikaye

Zeynep Şahin

KRAKER

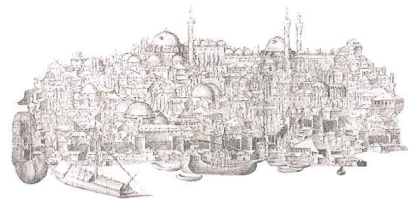

18

Fetih

Gönülleri İslam'a Açmak

Burak YAKUPOĞLU

yaşayan ümmet

bazen kimsenin olmadığı bir yerlerde
"ben varım" diyebilmemizde

hayat buluyor

Poster
Orta Sayfa

Gençlik Şöleni	4
Hız.Muhammed (a.s.); "Size pek düşkün bir elçi	6
Senin Dik Duruşunla Kırılacak Oklar H.Hicret Tuna	7
Vesaire + Tarihte Bu Ay	8
Lamartine'in Gözlerinde Osmanlı A.Muhsin Yıldız	20
Tarih Bilinci A.Muhsin Yıldız	22
Yuvarlanırken Neşe Göbütoğlu	23
Minik Bir Soru, Kocaman Cevap	24
"Dün, Bugün, Yarın" Muhammed Deniz	24
Etkinlik	26
Arap İhaneti Düzmecesi	28
Kültür•Sanat Elyesa Koytak	29
Uzak Şehirlerin Farklı Figüranları Zeynep B. Bulut	30
Ayna Saliha Can	31
Ayın Arka Yüzü Necip Fazıl Kısakürek	32

GENÇLİK ŞÖLENİ

2003 - 2007

Herkes seni bekliyor

Gençler, tüm Türkiye'de 5 senedir Genç Öncüler dergisiyle konuşuyor. Genç Öncüler dergisi, derdini anlatmak, duyarlılığını göstermek isteyen herkese eserlerini yayınlama imkânı sağlamaya, gelenekselleşen Genç Öncüler Yarışmaları ve Gençlik Şöleni ile beklenen ve özlenen bir neslin heyecanına heyecan katmaya devam ediyor. Genç Öncüler, eserleri ile katılmak, abone olarak heyecanını canlı tutmak, fikirleri ile farklılık yaratmak isteyen herkesi bekliyor.

Sen ne bekliyorsun?

GENÇLİK ŞÖLENİ

Genç Öncüler ve Mecra dergileri 2007 yılı Hikaye ve makale yarışmaları ödül dağıtım töreni

Program

Kur'an-ı Kerim
Takdim
Sinevizyon
Salıncak Çocuk Korosu
Şiir
Ödül Töreni
Kafkas Oyun Ekibi
Mehterân Konseri

Çile ve Aksiyon

Necip Fazıl Kısakürek...1904 - 1983

Zafer Özdemir

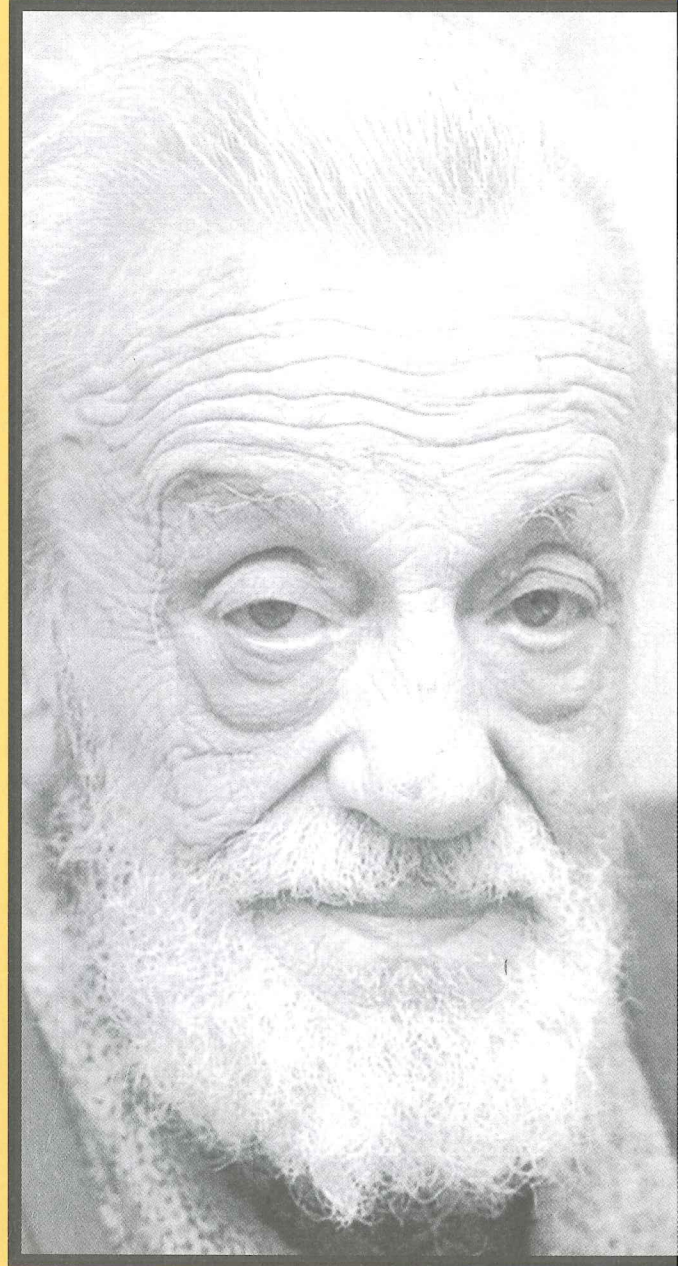
Bir şair, bir yazar, bir fikir adamı; çok yönlü bir şahsiyet, farklı ve sıra dışı bir insan. Ama hangisi? Bugün gençler olarak, Necip Fazıl'a bütün yönleriyle tanımanın gereğini bile tartışmadan ama bu zamanda onun en çok öncülerin öncüsü bir aksiyon adamı gibi kendini tarihin önüne atışına bakmalıyız.

Onu anlamaya çalışmak bir laboratuvar incelemesi gibi ruhsuz bir uğraşla mümkün olacak bir iş değil. Ona gözlerimizi çevirirken ne bir hırsızın vicdanına, ne de bir polisin tecessüsüne denk düşmesin bakışlarımız. Gözlerimizle beraber ruhumuz da yönelsin ona.

Kavramlar, cüsselerini suyun altında taşıyan birer aysberg. Kavramlar, bir insanı tanımamıza yarayacak ipuçları. Çile ve aksiyon. İlki ruhunu kaybetmiş dünyaya ruh, öteki üzerine ölü top-rağı serilmiş ruhlara üflenen can.

Çile: Toz kanatlı kelebeğin minicik gövdesinde Kafdağı'nı taşıması, arş'a gebe bir zerrenin doğum sancısı çekmesi, okun ateşten zehrini tadı-ş!; kendini ve gayesini arayan insanın "metafizik gerilim"i, çarmıha asılı ruhun yayın gerilmesi gibi gerilmesi.

Çile, hayat sahibi olduğunu fark etmeye çalışma gayreti, yeryüzünde Allah'ın bir halifesi olma sorumluluğunu hissediş. Bir türlü kendini bulamayan çağımız insanının "başını ellerinin arasına alarak" uykudan uyanması, çocukluk-tan kurtuluş. İyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan, sahteyi asıldan ayırma isteği.

Aksiyonu dünyaya getiren son sancı, çiledir. Üstad Necip Fazıl, hayatı, benliği ve davası arasındaki kardeşliği aksiyonla kurar. İçinden geçirdiği ile dışarıda cereyan eden arasındaki eşzamanlılıktır. Hakka, hakikate sonuna kadar bağlanma arzusu; batıla karşı zinde bir hamle gücüdür, aksiyon. Necip Fazıl'da büyük bir muamma, bilmece olan hayat; kendi hayatı ve kendi beni için ve tabii hepimizin hayatı ve herkesin beni için aksiyon fik-

riyle çözüme kavuşur. Bir menfaat, geçici bir zevk, arzu, heves değil, gaye dediği "biricik meselem: Sonsuza varmak...". Aksiyon, bir yol, bir yöntem. Öncülerin tarzı. Hesapçı zihniyete karşı; yükselmek için fırsat kollama, faydacılık hesabı yapma yerine Allah'ın kitabına uygun hareket etme. Vaziyeti idare etmeyi bırakıp dışı doku- nur bir iş yapma. Samimiyet, ihlas. . .

Çile ve aksiyon, Necip Fazıl'ı hem anlamak hem de örnek

almak için kullandığımız iki kavram. İlki bize hiçbir amaca çiçekli yollardan gidilemeyeceğini, ikincisi Allah yolunda gayreti bir ruh haline dönüştürmeyi anlatıyor. Necip Fazıl çilesi, aksiyonu; edebiyatçı, şair, hatip ve daha farklı yönleriyle hayatını tamamladı. Şimdi gençler onu bütün yönleriyle tanımanın eşiğinde, kendini öncüler öncüsü olarak öne atışının karşısında bekliyor. Bir aksiyon adamı olmanın heyecanını duyarak.

ÇİLE

Gaiblerde bir ses geldi: Bu adam,
Gezdirdin boşluğu ense kökünde!
Ve uçtu tepemden birdenbire dam;
Gök devrildi, künde üstüne künde...

Pencereye koştum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı, ihtiyar bacı!
Sonsuzluk, elinde bir mavi tülbent,
Ok çekti yukardan, üstüme avcı

Ateşten zehrini tattım bu okun,
Bir anda kül etti can elmasımı.
Sanki burnum, değdi burnuna (yok)un,
Kustum, öz ağzımdan kafatasımı
...

Aylarca gezindim, yıkık ve şaşkın,
Benliğim bir kazan ve aklım kepçe,
Deliler köyünden bir menzil aşkın,
Her fikir içimde bir çift kelepçe.

Niçin küçülüyor eşya uzakta?
Gözsüz görüyorum rüyada, nasıl?
Zamanın raksı ne bir yuvarlakta?
Sonum varmış, onu öğrensem asıl?

Ben ki, toz kanatlı bir kelebeğim,
Minicik gövdeme yüklü Kafdağı,
Bir zerreciğim ki, Arş'a gebeyim,
Dev sancılarımın budur kaynağı!
...

Gece bir hendeğe düşercesine,
Birden kucağına düştüm gerçeğin.
Sanki erdim çetin bilmecesine,
Hem geçmiş zamanın, hem geleceğin.

Açıl susam, açıl! Açıldı kapı;
Atlas sedirinde mavera dede.
Yandı sırça saray, ilahi yapı,
Binbir avizeyle uçsuz maddede.

Atomlarda cümbüş, donanma, şenlik;
Ve çevre çevre nur, çevre çevre nur.
İçiçe mimari, içiçe benlik;
Bildim seni ey Rab, bilinmez bilinmez meşhur!
...

Diz çök ey zorlu nefis, önümde diz çök!
Heybem hayat dolu, deste ve yumak.
Sen, bütün dalların birleştiği kök;
Biricik meselem, Sonsuza varmak...

SENİN DİK DURUŞUNLA KIRILACAK OKLAR

Sen... Rahman'a teslim olmuş güzel yürekli Müslüman... Verdiği sözde durmaya çalışıp Âlemlerin Rabbine gönülden boyun eğen mü'min... Samimiyetini "işittik ve itaat ettik" teslimiyetiyle belirten, O'ndan gelen her şeye razı olan, her amelinde de O'nu razı etmeye çalışan yiğit insan... Sadece Allah'a kulluk eden, O'ndan başka sığınak ve dayanak kabul etmeyen, O'nu kendine vekil edinen İbrahimî yolun yolcusu...

Bir yoldasın. Yol, uzun, ağır ve meşakkatli... Yol, sarp yokuşlarla, dikenlerle, zorluklarla dolu... Sense takvayı ölçü edinmişsin. Yoluna engeller çıksa da, dikenler batsa da ayağına, sen durmayacak, gerilemeyecek, ilerleyeceksin. Çünkü Rahman'ı dost edinmişsin... Vahyi yoldaş, Peygamber (a.s)'ı kendine önder bilmişsin. Davanın hak olduğundan eminsin... Bu yoldan başka hiçbir yolun seni özlemine yani cennete kavuşturamayacağını bilincindedin. Cennetin bedelsiz ve ucuz olmadığını bilerek zorluklara karşı göğüs geriyor, sabırla mücadele ediyorsun. Adımların büyük, adımların kararlı, adımların sağlam...

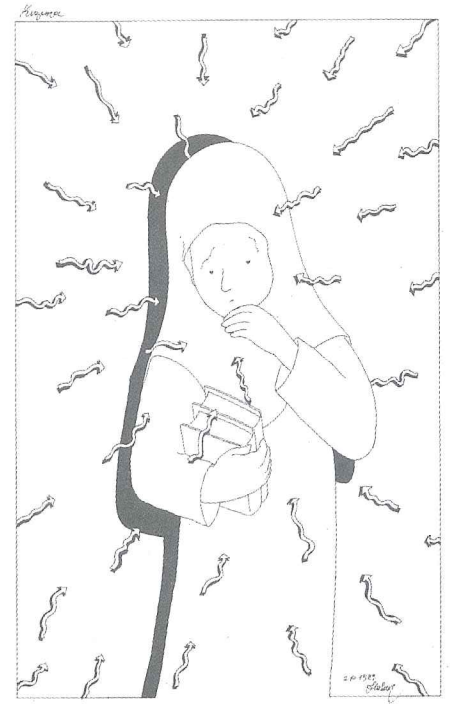
Kolay ve zahmetsiz yolu seçenler, geçici zevklerin peşine düşenler, heva ve heveslerine uyanlar, anlam veremiyor senin mücadelene... Zorluklara direnmene, eğilmemene, yolunda kararlı bir şekilde durmana, akıl er-

diremiyorlar. Anlamıyorlar. Zaten hiç anlamadılar senden öncükileri de. Ve anlayamayacaklar kıyamete kadar, kutlu ve hak sevdanı... Bilemeyecekler uğrunda en değerli şeyini -canını vermeye değer olan davanın kıymetini...

Bu yüzden çekemeyecekler, kıskanacaklar seni... Senin davana bağlılığını, dik duruşunu... Saldıracaklar dört bir yandan... Dinine, sevdana, umutlarına, tüm kutsallarına... Seni yolundan alkoymak, kendileri gibi seni de ateşe sokmak için başvuracaklar her türlü oyuna. Tuzaklar sercekler önüne... Geçici dünya menfaatlerini, güzelliklerini gösterecekler bir bir. Taviz isteyecekler senden, biraz olsun inancından ödün vermeni, dosdoğru yolundan azıcık da olsa uzaklaşmanı isteyecekler. Kınayacaklar, kötüleyecekler, zulmedecekler, yalnızlığa itecekler...

Oysa sen tek başına kalsan da, kınamalara ve kötülemelere aldırmadan, sabrı ve mücadeleyi kuşanarak onurlu kıyamını sürdüreceksin, kararlı yürüyüşünü devam ettireceksin. Direneceksin... Firavun'a karşı Musa, Nemrut'a karşı İbrahim, tüm dünyaya karşı Muhammed (s.a.v) duruşunu sergileyeceksin. İmanınla, takvanla, tevekkülünle, teslimiyetinle...

O zaman göreceksin hakka tuttuğün takdirde sapan kim senin hiçbir şekilde sana zarar

veremediğini... Göreceksin vahiye sarılıp dimdik durduğunda sana gelen tüm saldırı oklarının birer birer kırıldığını... Rahman'a dayanıp güvendiğinde mağlup olmadığını... Anlayacaksın Allah'ın dinine yardım ettiğinde O'nun da sana yardım ettiğini ve ayaklarını sabit kıldığını...

Yoluna daha fazla bağlanacaksın. Daha bir sıkı tutunacaksın Allah'ın ipine... Cennet özlemin daha da artacak. En yüce dereceler, Firdevsler süsleyecek düşlerini. Yüreğinde daima büyüyecek sevdan... Özlemin, umutlarının hep büyüyecek... Ve sen O'nun uğrunda çok güzel yaşamış bir hayatla, O'nun istediği bir şekilde O'na kavuşmayı bekleyeceksin. Ve hep şu kullardan olmayı dileyeceksin:

"Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturular (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüznemene kapılmayın size vadolunan cennetle sevinin."" (Fussilet/30)

Genç Öncüler'den Birlikteliğe Davet

Öncü Kur'an neslinin inşasına doğru giden yolda, gençliğin dilinden gençler için olma iddiasıyla yola çıkan Genç Öncüler dergisi, heyecanımızı sürekli diri tutmanın bereketiyle 5. yılında yayın hayatına devam ediyor. Misyonunun ve vizyonunun çizdiği perspektifle, her haliyle diğer dergilerden ayrılan ve hür tefekkürlerin kalesi konumuna ulaşmayı amaçlayan Genç Öncüler, bu uzun soluklu yürüyüşte gençleri de 'bi şey' yapmaya, dergilerine sahip çıkmaya davet ediyor. Genç Öncüler, uzun soluklu yürüyüşte yalnızlıkları dindirdiğini ispatlamak için, can sıkıntısı, anlamsız yarış, kaos, sömürü, savaş, yalnızlık, korku, gelecek endişesi, adam satma, anlaşılammak, gürültü, sanal muhabbet ve yanlış kararlar bitsin artık diyen Öncü Nesli 'bi şey' yapmaya, Genç Öncüler dergisine abone olmaya çağırıyor. Bu çağrıya kayıtsız kalmayın...

Abone Hattı: 0212 621 33 02

Batı: 'Ambargoya Devam' dedi

Yıllardır baskı, şiddet ve sindirme politikalarına maruz kalan Filistin halkı, yine Batı'nın değişmez tutumlarıyla karşı karşıya kalmaya devam ediyor. Avrupa Birliği ve ABD, yakın tarihte Hamas'ın iktidara gelmesiyle, yoğunlaştırılan mali boykotun hız kesmeden devam etmesi yönünde karar aldı. ABD Dışişleri Bakanı Rice ve AB'nin Dış Politika Temsilcisi Javier Solana birlikte yaptıkları açıklamada, yeni kurulan Hamas-El Fetih Hükümetinin gerekli şartları taşımadığını, bu yüzden tanınamayacağını ve yaptırımların devam etmesi gerektiğini belirtti. Bu aşamada Filistin Hükümetinden kendi toprakları üzerinde bulunan, İsrail'i tanınması ve geçmişte yapılan antlaşmaları kabul etmesi isteniyor. İsrail'in memnun olduğu bu karar, çalışanlarının maaşını vermekte bile zorlanan Filistin Hükümeti'nin ve temel gıda maddelerini bile zor temin eden Filistin halkının uğradığı zulmü gözler önüne seriyor.

Tarihte BU AY

→ **2 Mayıs 1999:** Fazilet Partisi'nden Merve Kavakçı, milletvekili yemin törenine başörtüsüyle katıldı. Halkın seçtiği vekil, meclis salonunda dakikalarca alkışlı protesto ya maruz kaldı. Dönemin başbakanı Bülent Ecevit hakaret dolu konuşmasında milletvekillerini had bildirmeye çağırdı.

Körfezdeki Düello Ahmedinecad'ın

İran Devrim Muhafızları'nın Basra Körfezi'ne dökülen Şattülarap'ta 15 İngiliz askerini gözaltına almasıyla başlayan kriz büyümeden noktalandı. Nükleer programı sebebiyle Batı dünyasıyla gerilimli günler yaşayan İran, karasularına girdiğini iddia ettiği askerleri gözaltına almış ve başkent Tahran'a götürmüştü. Uzun süren diplomatik girişimler sonucu, Tahran'da bir basın toplantısı düzenleyen Mahmud Ahmedinecad askerlerin 'kutlu doğum' armağanı olarak affedildiklerini açıkladı. Kuran-ı Kerim tilavetiyle başlayan toplantıda Ahmedinecad, kendinden emin tavırlarıyla işgal politikasına göndermeler yaptı. Bunun yanında gözaltında buldukları süre içinde sınır ihlali yaptıklarını kabul eden İngiliz askerlerin, ülkelerine gidince ağız değiştirmesi olayın ilginç bir yönü olarak yansdı.

➔ 11 Mayıs 1961:

27 Mayıs 1960 askerî darbesiyle görevlerinden alınan Cumhurbaşkanı Celal Bayar, Başbakan Aydın Menderes, Maliye Bakanı Hasan Polatkan, Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu ile birlikte 400 kadar siyasi hakkında Yassıada'da anayasayı ihlal davası başladı. Yargılama sonucu Menderes, Zorlu ve Polatkan idam edildi.

➔ 13 Mayıs 1981:

Katoliklerin dini lideri Papa 2. Jean Paul, Mehmet Ali Ağca tarafından Roma'da vurularak yaralandı. Olay dünyada büyük yankı uyandırdı.

➔ 25 Mayıs 1983:

Ustad Necip Fazıl Kısakürek İstanbul'da vefat etti.

➔ 17 Mayıs 2000: Danimarka'nın başkenti Kopenhag'daki final karşılaşmasında Arsenal'ı penaltılarla 4-1 yenen Galatasaray UEFA Kupası'nı kazandı. Bu sonuçla Galatasaray uluslararası alanda kupa sevinçli yaşayan ilk Türk takımı oldu.

➔ 14 Mayıs 1948: Filistin'deki İngiliz mandası sona erdi. Batı dünyasının öteden beri önemli bir desteğini alan Siyonist liderler, Filistin topraklarında İsrail Devleti'ni ilan etti.

➔ 29 Mayıs 1453: Fatih Sultan Mehmet'in komutasındaki Osmanlı ordusu İstanbul'u fethetti. Bu fetihle dünya siyasetinde yeni bir dönem başladı. Bizans İmparatorluğu yıkıldı.

AIHM Kararını Açıkladı: Merve Kavakçı Mağdur Edildi.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kapatılan Fazilet Partisi davasında Merve Kavakçı, Nazlı Ilıcak ve Mehmet Sılay hakkındaki kararını açıkladı. Mahkeme, adı geçen kişilerin serbest seçim hakkını ihlal ettiği gerekçesiyle, Türkiye'yi para cezasına çarptırdı.

Gençlik?

Türkiye’de gençlik konusunda ciddi çalışmalar yapan vakıflarımız var. Araştırma ve Kültür Vakfı da bunlardan biri ve Nisan ayı içerisinde gençlik konulu iki toplantı tertip etti. Araştırma ve Kültür Vakfı’nın Fatih merkez binasında yer alan konferans salonunda gerçekleşen bu iki toplantıyı yakından izledik. İlkinde aşağıda konuşmasının genişçe bir özetini sunduğumuz Prof. Dr. Burhaneddin Can’ın “Köklerini Arayan Nesil” semineri oluştururken, bir diğeri camiamızın önde gelen gayretli isimlerinden Gül-den Sönmez’e aitti. Sönmez bayanlara mahsus düzenlenen toplantıda gençliği içinde bulunan toplumsal şartlar çerçevesinde değerlendirdi. Her iki toplantının bir başka güzel yanı ise gençlerin programlara ilgisiydi.

Köklerini Arayan Nesil

Prof.Dr. Burhaneddin Can

“Kişi yakın dostunun dini üzeredir. Artık sizden biriniz kiminle dostluk kuruyorsa ona dikkat etsin.”
Hz. Muhammed (s.a)

Türkiye Nüfusunun %72’si 35 yaşın altında, %50’si 25 yaşın altında ve %25’i 15-25 yaş arasındadır. Türkiye, Dünyada genç nüfusa sahip ülkelerden biridir. Gençlik, genel manada yapısal olarak çok dinamik olup toplumsal değişimlerden, sorunlardan ve bunalımlardan en çok etkilenen kesimdir. Bu açıdan tarihimizin son 200 yıllık dönemi, sadece toplumsal çalkantıların değil aynı zamanda gençliğin kişilik ve kimlik arayışının da tarihidir.

Genç Kimdir?

Gençlik kavramı biyolojik, psikolojik ve sosyolojik bakış açılarına bağlı olarak tanımlanmaktadır. Bu tanımlamaları göz önüne aldığımızda, gençlik dönemini, bi-

yolojik, psikolojik ve sosyal açıdan gelgitlerle dolu bir arayış, bir değişim, gelişim, olgunlaşma, bir dünya görüşü, bir hayat felsefesi, bir değer sistemi arama, bir kimlik ve kişilik inşa etme dönemi olarak tanımlayabiliriz.

Ergenlik Bir Özdeşleşme Dönemidir

Genel olarak insanların özelde ergenlik dönemindeki gençlerin sosyal ve duygusal davranışları üç farklı şekilde öğreneceği kabul edilmektedir. Bunlar, ‘deneme-yanılma’, ‘doğrudan öğrenme’ ve ‘dolaylı öğrenme’ (taklit, özdeşleşme ve model alma). Bu öğrenme şekillerinden özdeşleşmenin çocuk ve ergenin hayatında ayrı bir yeri vardır. Özdeşleşme, “gençlik çağına ait ruhsal yapı içerisinde aile bireylerinden başlayarak çevredeki kişilere, düşüncelere, kültüre doğru gittikçe genişleyen bir alanda gencin, bilinçli yada bilinçsiz olarak etkilendiği, benimlediği duygu, düşünce, tutum

ve davranışlardan oluşan bir süreç” olarak tanımlanmaktadır. Aşırı duygusal bir bağlanma ile model alınan kişinin kişiliğinin taklit edilmesidir. Özdeşleşmenin gerek şartı, muhabata duyulan duygusal bağlılık ve güvenlidir. Dolayısıyla özdeşleşme, bir ilişkiler zincirinin doğal sonucu olarak oluşur. En çok ilişki kurularak kendisine bağlanılan, güvenilen kişi, çocuğun o olmak istediği kişidir. Çocuktaki gelişime bağlı olarak ilişki zinciri genişleyeceğinden özdeşleşme aileden dış çevreye doğru yayılarak genişler. Bu durumda özdeşleşme: Aile bireyleri (anne, baba, kardeş, dede, nine), yakın çevre (arkadaşları, öğretmenleri), uzak çevre (güçlü, başarılı ve meşhur kişiler, siyasi ve dini liderler), tarihi şahsiyetler ile yapılmaktadır.

Gençlik Dönemi Kimlik Arama Dönemidir

Bülüş çağıyla beraber başlayan biyolojik ve ruhi değişim gençte bir kimlik arayışına neden olur. Ben kimim, ne olacağım, hayatın, yaşamın manası nedir? Ben nereye aidim? Bana bugüne kadar öğretilenler ne derece doğrudur?

Merak ve sorgulama bu dönemin en belirgin özelliklerinden biridir. Bu arayış ve sorgulama, onun hayata yükleyeceği anlam için önemlidir. Bu ana sorgulama, onu ya dinginliğe ya da med-cezir anaforuza getirecektir. Genç, çocukluktan başlayarak aile, arkadaş grubu, öğretmenleri uzak çevre ve tarihi şahsiyetlerle oluşturduğu özdeşim

ile kazandıklarını ve diğer yollarla elde ettiği kazanımları içselleştirerek kendine mal edebilmektedir. Böyle bir sentezleme ile elde ettiği değerler, tutum ve tavırlar, onun benliğinin bir parçası haline getirilerek kimliğini oluşturur. 'Kimlik özdeşimlerin bittiği yerde başlamaktadır'. Kimliğin oluşumu ile kim olduğu, kimlere ait olduğu, hangi iklimime ait olduğu, nereden gelip nereye gideceği sorularının cevaplarını bulmuştur. Bu kimlikle aynı ortak değerleri, gelenekleri örf ve adetleri paylaşan toplum veya toplumun alt grupları ile bir aynileşme ve bütünleşme içerisine girer. Aidiyet duygusu kazanır. Kimlik gence ayakta durmayı, cesaretli ve kararlı olmayı öğretir. Özgüven verir. Güçlü ve şahsiyetli kılar.

Gencin böyle bir kimliğe ulaşabilmesi için özdeşleşim içerisinde bulunduğu bütün aktörlerin, aldığı eğitimin, yaşadığı ortamın ve bütün bilişim kanallarının birbirleri ile uyumlu olması gerekir. Aile ile okul, aile ile arkadaş grubu, aile ile uzak çevre, aile ve okul ile uzak çevre ve ortam/sistem birbirleri ile çatışmıyorsa, bir gencin güçlü bir kimlik ve kişilik inşa etmesi son derece zor olacak ve gelgitler yaşayacaktır. Parçalanmış bir kimlik ortaya çıkabilecektir. Aidiyet ve ayniyet oluşamayabilecektir. Bugün Türkiye'nin yaşadığı en ciddi sıkıntı budur.

Bu dönemde kazanılan bir başka kimlik de, cinsel kimliktir. "Cinsel kimlik, bedensel biyolojik yapısının farkında olmak ve buna göre kendisini kadın veya

erkek kabul etmekle kazanılır." Cinsel kimlik, kadının kadın gibi, erkeğin de erkek gibi davranması, kendi yapısal rollerini ifa etmesidir.

Türkiye bu konuda da sorunludur. Medyadaki diziler aracılığıyla gençlere sunulan özdeşleşim modelleri, cinsel kimliğin çarpıtılmasına sebebiyet verebilecek şekildedir.

Gençlik bir sürecin, bir ortamın ve bir zihniyetin doğal sonucudur. Gençlik, bu faktörlerden bağımsız olarak değerlendirilemez. Gençlik bülüşle başlayan, yetişkinlikle son bulan bir süreçtir. Gençliğin davranışları, yalnızca bülüş sonrası dönemde kazandıkları tarafından değil, bülüş çağına kadar çocukluk döneminde kazandıkları tarafından da etkilenmektedir. O nedenle gençliğimize 12-14 yaşına kadar ne verebildiğimizin tartışılması gerekir.

Bir gelgit dönemi olan ergenliğin sarsıntılarını, bir alt yapı olmadan minimum zararlarla atlatabilmesi oldukça zordur. Bunun için gençlik büyük şoklar yaşamakta ve ruh dünyasında çok ciddi kırılmalar meydana gelebilmektedir.

Söz Sahibi

Gülden Sönmez

Gençler, belki de duymak istemedikleri şeylerle karşılaşacakları kaygısıyla, genellikle gençlerin sorunlarının konuşulduğu ortamlardan uzak duruyorlar. Ama gençlik gibi bir konuya ilgi duymaları oldukça sevindirici ve umut verici bir manzara. Konumuz nasıl bir gençlik isteniyor? Nasıl bir mantaliteye, nasıl bir kişiliğe sahip gençler isteniyor? Ve özellikle Türkiye ve İslam dünyasında Müslüman gençler üzerinde oynanan oyunlarla onlara nasıl şekiller verilmek isteniyor?

Gençlerin sorunlarından bahsederken dünyanın yakın geleceğini belirleyecek olan dünya gençliğinin problemlerine de değinmeden konuya açıklık getirmek mümkün değil.

Günümüzde insanlar Allah'tan

başka her şeye, neredeyse eşya da dahil, kul olma gibi bir tehlikeye karşı karşıya. Yapılmak istenen şey, öncelikle Allah inancını, tevhid inancını sarsmak.

Diğer önemli sorun insanların kendilerini, nefislerinin hakimiyetlerine teslim etmeleri. Nefsin hoşuna giden heva ve hevesler baz alınarak yaşam biçimleri oluşturuluyor.

Dünya geneline baktığımızda karşımıza çıkan diğer bir şey ise mutsuz gençler. Aslında sadece gençlik değil, topyekün bir mutsuzluk söz konusu. Ancak özellikle gençlerin, kendi içlerinde bir türlü bulamadıkları arayışları var. Bu mutsuzluk halinden kaçış ise eğlence. Çılgınca eğlence. Ancak çılgınca eğlenildiği zaman unutulabilir sorunlar, ve mutlu insan maskesi takılabilir

yüzlere. Ama bunlar geçici çözüm oluyor tabii ki. Ve insanlar kendileriyle baş başa kaldığında, bu geçici çözümlerin daha derin olmasını istiyor. Ve bunun sonucu olarak, Türkiye de maalesef bunun dışında değil, çılgın eğlenceler, alkol, uyuşturucu gitgide yaygınlaşıyor.

Gençlerin maruz kaldığı en tehlikeli oyunlardan biri de apolitik bir gençlik oluşturulmaya çalışılması. Bizim zamanımızın gençliğine bizden öncekiler apolitik diyordu, kaldı ki bizim dönemi-mizde lise yada üniversitede gençlerin idealleri, fikirleri olurdu ve bunun için mücadele ediliyordu. Ağabeylerimizin ablalarımızın yanında onlardan sürekli nasıl mücadele ettiklerini öğrenmeye çalışırdık. Özellikle 28 şubatın sonrasından üniversiteler de

i Gençlik

dahil olmak üzere çok ciddi bir apolitikleşme söz konusu. Gençler hiç değilse duvar yazıları ile kendilerinin ifade ettikleri düşünceleri yazarlardı. En basit haliyle bu bile oldukça önemliydi. Şimdi bu da yok. Çünkü gençlerin politik görüşleri olması istenmiyor. Eğer etliye sütlüye karışmazsanız en cici vatandaş oluyorsunuz. Çünkü bu durumda etrafta olup bitenlere itiraz etmez, bir şey talep etmez, ne verilirse onunla idare edersiniz. Bu yüzden politikadan uzaklık özellikle Müslümanlar için ortaya konmuş bir tuzaktır. "Ben müslümanım" diyen insanların siyasete, politikaya karışmaları istenmiyor. Politikayla ilgili olmak derken, siyasi bir partiye üye olmak, partide yer almayı kastetmiyorum. Partilerden uzak olabilirsiniz ama bu Müslümanların

apolitikleşmesini beraberinde getirmemeli. Bir müslümanın kendi hayatını ve ümmetin durumunu belirlemede çok önemli bir yere sahip olan gelişmelere, gerek ülke gerekse dünya politikasına dair düşünceleri ve söyleyecek sözleri olmalı. Dinin kültürel düzeyde yaşanması isteniyor. Ama İslam kesinlikle kültürel düzeyde yaşanacak bir din değildir. Hayatın her alanına müdahale eder.

Gençleri içine hapsetmiş diğer bir tuzak, kolay yoldan kazanma hastalığı. Gerek para kazanmak için, gerekse belirli mevkilere gelmek için, üretmekten ve emek harcamaktan kaçınan, kolay yollardan bir şeyler elde etmeye çalışan gençler yaygınlaşıyor. Çok çalışana tabiri caizse enayi şeklinde bakıldığı, kolaycılığın sevimli gösterildiği ve helal

ile haramın birbirine karıştığı dönemde, özellikle Müslüman gençler dimdik ayakta durmak, bu rüzgara kapılıp gitmemek için çaba harcamalıdır.

Bütün bu tuzak ve oyunlara karşı, İslam'ın hayatın her alanına müdahale eden bir din olması sebebiyle, Müslüman gençler Allah'ın kendilerine çizdiği hayat tarzını benimsemeli, çalışkan, güçlü, dirayetli, hayatta kendilerine ait bir söz sahibi olan kişilikli bireyler olmalıdırlar.

Güliden Sönmez: Genç Öncüler'in özellikle hanımların tanınmaları, tanınmaları gereken isimlerden biri. Müslümanların günümüz problemleriyle yakından ilgili. Yakından ilgili, seyirci değil. Aktif, gönüllü, fedakar... İHH başta olmak üzere birçok vakıf ve derneğimizde mücadele etmek isteyen gençleri bekleyen öncülerden.

KRAKER

Zeynep Şahin

Bütün şehir uykudaydı. Çok katlı binanın pencerelerinin birinden yayılan hafif ışık, sokak lambasına eşlik ediyordu. Pencerenin ardındaki odada yalnız başına bir genç, kendi kendine mırıldandı:

“Peki, ama nasıl olacak bu?”

Aslında sadece bir rastlantıydı başına gelenler. Eğer önünde açılı duran şu kitapta koyu puntolarla yazılmış satırları fark etmeseydi, belki şimdi rahat yatağında mışıl mışıl uyuyor olacaktı. Acaba hiç okumasa mıydı? Kitabı eline alıp bir defa daha baktı:

“Bir kimse Allah yolunda uzun seferler yapar. Saçı başı dağınık, toza toprağa bulanmış vaziyette ellerini gökyüzüne açarak: Ya Rabbi! Ya Rabbi, diye dua eder. Hâlbuki onun yediği haram, içtiği haram, gıdası haramdır. Böyle birinin duası nasıl kabul olsun?”

Bu kaçınıcı okuyuşuydu bilmiyordu. Her seferinde sanki bir soru işareti daha eklenmişti zihnine. Böyle bir devirde insan, kendini ne-

reye kadar koruyabilirdi? Haram işlemek istemese bile, bilmeden yapabileceği o kadar çok yanlış vardı ki. Hele yiyecek hususunda insanın kendini koruması her geçen gün zorlaşıyordu. Zihnindeki bu sorularla geç saatlere kadar uğraştı durdu. Gecenin tanıdık misafiri, onun odasına da uğrayınca, şehrin karanlığı, çok katlı binayı çepeçevre sarıverdi.

...

Sabahın erken saatlerinde açılan apartman kapısının ardında Hüseyin, elinde kitapları, sırtında çantasıyla göründü. Uyku mahmurluğunu henüz atamadığı gözlerini kapatıp taze havayı içine çekti:

“Erken kalkmak ne kadar zor olsa da şu tertemiz havayı solumak her şeye bedel.”

Ağır adımlarla okuluna giden yolda ilerlemeye koyuldu. Tanışıklığı yıllar öncesine dayanan sokaklardan, boylarından büyük çantaları sırtlanmış ilkokul çocuklarıyla dolu caddelerden geçti. Sonra kendisi gibi yüzlercesini ağırlayan okulunun önündeki öğrenci kalabalığına karıştı o da.

...

"Şu ufak ikramımı kabul etmiyorsun öyle mi? Bak, vallahi alınıyorum. Altı üstü bir kraker. Ben yabancı mıyım? Hadi, aliver Hüseyin..."
"Lütfen! İnan, hiç canım istemiyor. Sen kendin ye, beni de yemiş say. İsrar etme daha fazla."

Hüseyin, hala önceki gece okuduğu hadisin etkisindeydi. Bu, haram mı yoksa helal mi? Bir kraker için bu kadar ince düşünmesine kendisi de şaştı. Ama basit bir mesele değildi bu: Duası kabul edilmeyen biri olmak! Yok yok, şu bir tanecik krakeri alsa bile; midesine girmesine asla izin veremezdi.

Arkadaşının uzun ısrarları birkaç dakika sonra cevap buldu. Uzatılan krakere doğru gitti Hüseyin'in elleri. Ama içindeki ses, ona hâlâ aynı şeyi okuyordu: "...Onun yediği haram, içtiği haram, gıdası haramdır. Böyle birinin duası nasıl kabul olsun?"

Annesi, "Her işinde kalbine danış evlâdım" derdi hep. "Onu temiz tuttuğun müddetçe kalbin sana doğru olanı gösterir." Kalbini yokladı. İnce bir şüphe hissetti sanki yüreğinin bir köşesinde. Sonra elinde krakeriyle koridora çıktı. Dışarıya bakan camı araladı yavaşça. "Altı üstü bir kraker ha?" diye kendi kendine söylendi. Sonra krakeri pencerenin kenarına bırakıverdi.

...

Günler sonra...

"Buraya gelsene Hüseyin! Biraz dolaşalım seninle."

Hüseyin, yerinden kalkıp kendisine seslenen arkadaşına doğru yürüdü. Tertemiz bahar havası, okul bahçesindeki yürüyüşlerinde onları yalnız bırakmadı. Biraz hoşbeş ettikten sonra:

"Sana söyleyeceğim önemli bir şey var Hüseyin" dedi arkadaşı. "Bu meselede hassasiyet sahibi gördüğüm için anlatıyorum sana. Ama

konuşmamız boyunca 'Kim?' diye sormak yasak, tamam mı?"

Müspet manada başını salladı Hüseyin:

"Anlaştık."

"Bak, Hüseyin. Bizim sınıfta bir arkadaşımız var. Bu güne kadar beraber çok yedik, içtik. Birbirimize çok hakkımız geçti. Ama daha sonra öğrendik ki bu arkadaşın bize yedirdikleri, oradan buradanmış. Yani anlayacağın üzere biz, haberimiz olmadan çalıntı mal yemiştik."

Konuşmanın başında verilen sözden dolayı "Kim?" diye sormadı Hüseyin. Ama birkaç gün evvel pencerenin kenarına bıraktığı krakerin sahibini teşhis etmekte zorluk çekmedi. Bahçede atılan birkaç turdan sonra çalan zil, ders vaktini haber verince ağır adımlarla okula girdi ikisi de.

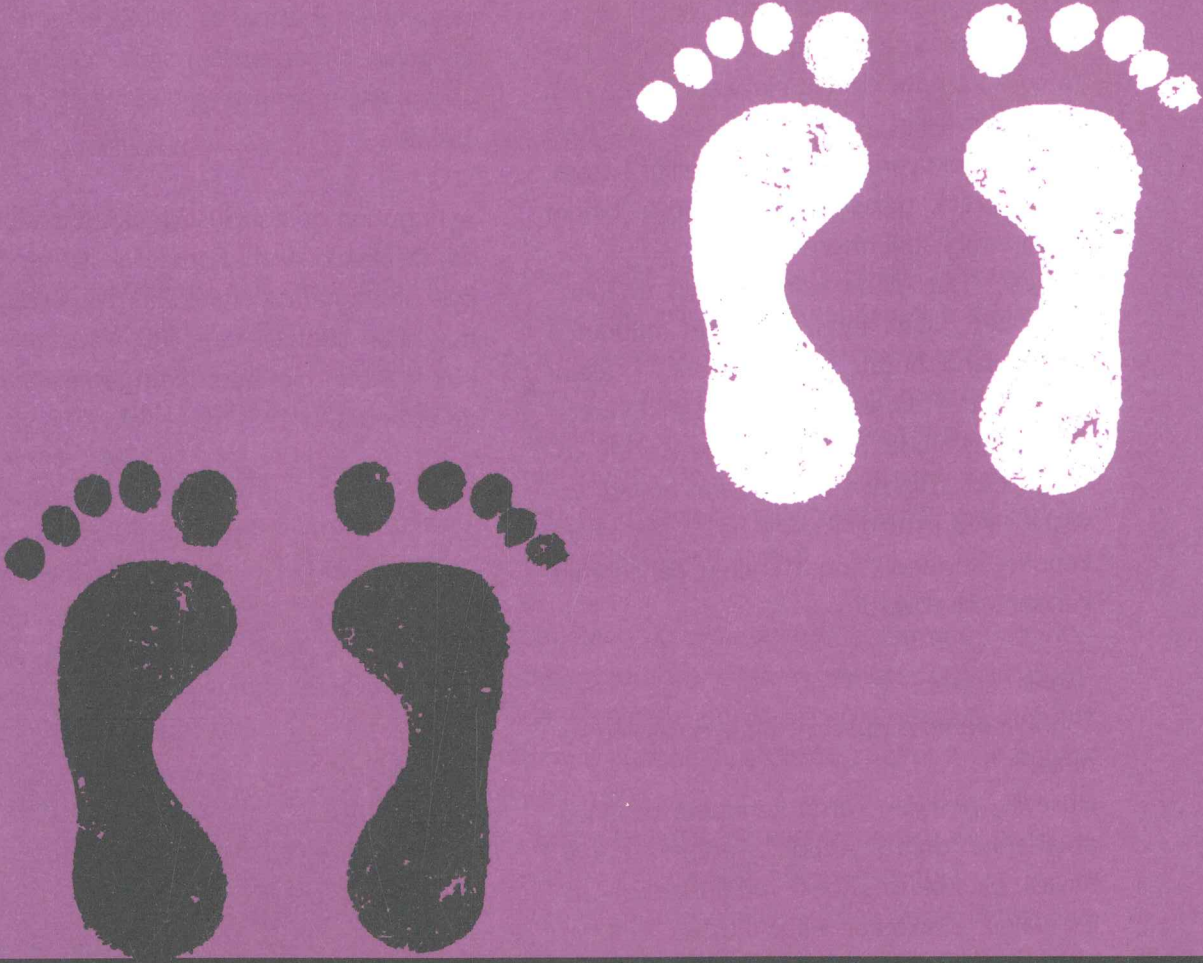
...

Aynı günün gecesi Hüseyin uzun uzun düşündü. Demek ki Allah, korunmak isteyen kulunu öyle bir muhafaza altına almıştı ki O'nun korumasından şüpheye düştüğü bir anda, bir çubuk krakerin bile kursağına girmesine müsaade etmemişti.

yaşayan

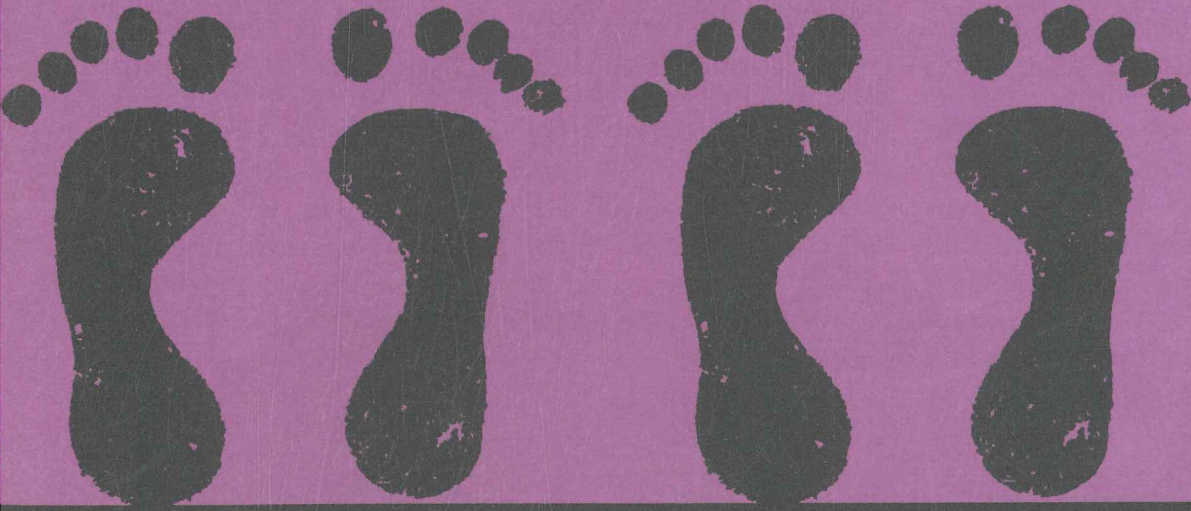
bazen kimsenin ol
"ben varım" c

hayat

ümme

madığı bir yerlerde
iyebilmemizde

ouluyor

genç öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Fetih

Gönülleri İslam'a Açmak

Burak YAKUPOĞLU

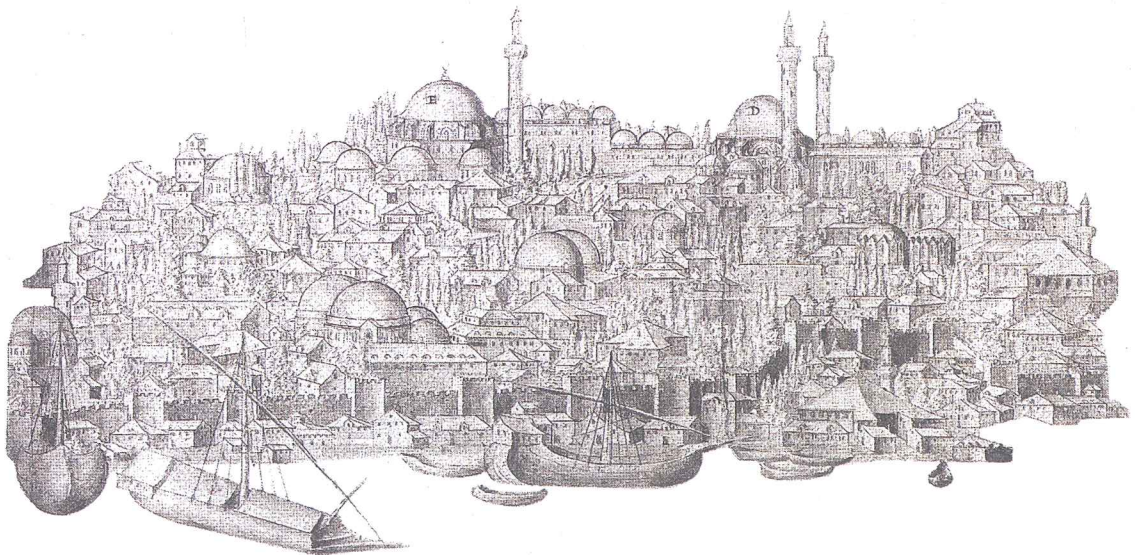
Günümüzde savaş denildiğinde zihnimizde oluşan kavramlar az çok bellidir. Kan, zulüm, katliam, gözyaşı, acı... Çünkü demokrasi (!) ve huzur (!) götürme bahanesinin ardına saklanarak, sağa sola saldıranlar, savaşırken hiçbir kural tanımıyorlar. Gittikleri yerlerde bombalarını ve mermilerini savuruyorlar dört bir yana gözleri dönmüşçesine. Canlı-cansız, kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden...

Evet. Çağımızın savaş portresini parçalanmış cesetler, ana

karnında kurşunlanmış bebekler, namuslarına göz dikilmiş kadınlar, psikolojik ve fiziksel işkence seanslarından geçirilen insanlar, toplu mezarlar ve daha niceleri oluşturuyor.

Feth kelimesi ise Arapça bir kelime olup "açma, yol gösterme, hüküm verme, galibiyet ve zafere ulaşma" gibi anlamlar ihtiva etmekte ve çağımıza sadece kavram olarak bile bir medeniyet dersi vermektedir. Kelimenin maddi anlamından daha çok "kalbi ve akli İslam gerçeğine açmak, İslam mesa-

jının önündeki engelleri kaldırmak, insanın kalbine ve aklına ulaşmayı mümkün kılacak ortamı hazırlamak" gibi manevi anlamları daha ön plandadır. Yeryüzüne huzur, barış ve esenlik götürme girişimlerinden birinin adıdır İstanbul'un fethi. Bin yıllık tarihinin artık son dönemlerini yaşayan Bizans küçüle küçüle İstanbul surlarının içine hapsolmuş, Osmanlı toprakları arasında sıkışıp kalmıştı. Buna rağmen Osmanlı Devleti'ne, hem Anadolu'daki çeşitli siyasi güçleri

aleyhine kışkırtarak hem de şehzadeler arasında taht kavgaları çıkartarak zarar veriyordu. İstanbul'un fethi, beraberinde önemli avantajlar sağlayacaktı. Mesela Boğazların tam anlamıyla kontrol altına alınması, Karadeniz ticaret yolunun ele geçirilmesi demektir. Sultan Mehmet, sonradan oluşabilecek problemlerin önünü alabilmek için iç ve dış meselelerin birçoğunu halletti. Eflak ve Sırbistan ile var olan barış anlaşmalarını yeniledi ve Macarlarla da üç yıllık anlaşma yaptı. Bunun ardından İstanbul'un fethi için hazırlıklara başlandı. Bizans'ın "yıkılmaz" denilen surlarında mukaddes gedikler açacak "Şahi" adı verilen toplar dökülüyor, bunun yanı sıra havan topları ve surlara tırmanma amaçlı tekerlekli kuleler üretiliyordu. Yıldırım Bayezid, İstanbul kuşatması sırasında Anadolu Hisarı'nı yaptırmıştı. Fatih, Bizans'a boğazdan gelebilecek her türlü yardımı engellemek amacıyla Anadolu Hisarı'nın karşısına

Rumeli Hisarı'nı (Boğazkesen) inşa ettirdi.

Osmanlı'nın bu hazırlıkları karşısında Bizans da boş durmuyordu. Surlar sağlamlaştırılıyor ve şehre yiyecek depolanıyordu. Haliç, gelebilecek bir deniz saldırısına karşı da boydan boya bir zincir gerilerek kapatılmıştı. Haçlı dünyasından da yardım talep ediliyor, ancak Papa yapacağı yardım karşısında Katolik ve Ortodoks kiliselerinin birleştirilmesini istiyordu. Katoliklerle arası hiç iyi olmayan Ortodoks Rumlar ise Roma kilisesine bağlanmak istemeyişlerini "Kardinal külâhı görmektense, Türk sarığı görmeye razıyız" diyerek ifade ediyorlardı.

Sultan Mehmet, ne şehir harap olsun istiyordu ne de kan dökülsün. Bu sebeple, hazırlıkları tamamladıktan sonra Bizans İmparatoru Konstantin'e bir elçi göndererek şehrin teslim edilmesini istedi. Ancak İmparator, yıkılmaz gözüyle baktığı surların arkasında kendini emin hissettiğinden savaşa ha-

zır olduğunu bildirdi. Bunun üzerine kuşatma başladı ve Osmanlı ordusu 6 Nisan 1453'te İstanbul'un surları önüne kadar geldi. Osmanlı donanması ise Haliç'in girişinde ve Sarayburnu önünde demirlemişti. İlk saldırı 19 Nisan'da gerçekleştirildi ve Topkapı surlarından burçlara kadar yanaşıldı. Bizanslılar, surların hasar gören yerlerini hemen tamire koyuluyorlardı.

Osmanlı donanmasının yeterince kullanılmadığını ve bu yüzden kuşatmanın uzadığını düşünen Sultan Mehmet, bir kısım donanmanın mutlak surette Haliç'e indirilmesi gerektiğine inanıyordu. Haliç'e denizden giremeyen Osmanlı donanmasını karadan indirmeyi deneyecekti. Hazırlıkların tamamlanmasının ardından sayısı rivayetlere göre altmış yedi gemiden oluşan donanma, Haliç'e inmeyi başarmıştı. Türk donanmasına ait toplar surları dövüyor, diğer yandan da çarpışmalar cereyan etmeye devam ediyordu.

Kuşatmanın uzun sürmesi askerde bir yılgınlık halinin oluşmasına yol açmıştı. Bu havayı sezen Sultan Mehmet, kumandanları ve âlimleri davet ettiği bir toplantı düzenleyerek onları cesaretlendirdi ve 29 Mayıs'ta topyekün saldırının yapılacağını bildirdi.

Beklenen gün gelmişti ve taarruz başlamıştı. Bir yandan surlar toprak aracılığı ile dövülüyor ve tamiratı pek de mümkün olmayan tahribatlara sebep oluyordu. Surlarda açılan mukaddes gediklerden sızarak şehre girmeyi başaran ordu, çağ açıp kapatan bir olayın ha-

bercileri olmuşlardı. Kuşatmanın başlangıç tarihinin üzerinden 53 gün geçmesinin ardından, Doğu Roma İmparatorluğu'na 1125 yıl başkent olmuş İstanbul, Osmanlı Devleti tarafından fet-hedilmişti.

Müslümanların belli prensiplerle giriştikleri cihadın amacı, yeryüzüne barış, adalet ve fazilet getirmektir. Bakıldığında görülür ki, tarihin sayfaları zaten buna şahit olmaktadır. Hakikat bu şekilde gözler önünde iken bile zihinlerde karışıklık ve bulanıklık oluşturmak isteyen bazı şarkiyatçılar (Doğu/ İslam dünyasını Batı'ya

Lamartine'in Gözlerinden Osmanlı

A. Muhsin YILDIZ

Alphonse de Lamartine(1790-1869), Fransız asıllı şair ve siyaset adamıdır. Bununla birlikte kendisi bir de Türk hayranıdır. Osmanlı topraklarına iki kez seyahatte bulunmuş ve dönemin padişahı Abdülmecid'le de görüşmüştür. Hatta kendisinden İstanbul veya Marmara'da bir çiftlik istemiştir. Lamartine Fransa'da halkın büyük desteğini arkasına almış ve daha sonra Dışişleri Bakanı olmuştur. Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan koparılmasına seyirci kalan Avrupa ülkelerini sert bir dille eleştirmiştir. Osmanlı'nın bulunduğu coğrafyanın dünyanın en önemli toprakları olduğu ve Rusya'ya karşı tampon bölge

konumunda bulunduğunu söylemiş ve Rus tehlikesinin defalarca altını çizmiştir. İstanbul'a gelip, şair ruhuna sa-

hip olduğu için, boğazın muhteşem manzarasından etkilenmiştir. İhlamur Kasrı'na, padişahın yanına, çıktığında orada

tanıtın "barbar" olarak ta-
nıtın sözde araştırmacılar),
Müslümanları bir ellerinde
kılıç, diğerinde Kur'an bulu-
nan istilacılar olarak tasvir
etmişler ve günümüzdeki
barbar savaşçılara benzet-
mişlerdir. Müslümanlara
atılan bu iftiranın ve alçak-
ça benzetmenin içselleştiril-
mesi ancak tarihi(ni) iyi bil-
meyen bir nesil üzerinde
gerçekleştirilebilir. Bunu
sağlamak için de nesil bi-
linçsizleştirilmek ve duyar-
sızlaştırılmak istenmekte-
dir. Bu yönde yapılan çalış-
malar küçümsenmeyecek
kadar önemlidir.
Bu sebeple, tarihi doğru bir

şekilde okumak, bu ve bu-
nun gibi zihni bulanıklık or-
tamlarında, olayları doğru
bir süzgeçten geçirerek de-
ğerlendirmemize ve berrak
bir zihinle düşünmemize
yardımcı olacaktır. Bu yüz-
den yola çıkarken dediği-
miz gibi genç öncüler ola-
rak tarihimizi ciddiye alaca-
ğız, onu doğru bir şekilde
okuyacağız ve ona sahip çı-
kacağız ki hem sahip oldu-
ğumuz bu ulvi kaynaktan
gerektiği gibi beslenebile-
lim hem de onu karalamak
isteyen kimselere fırsat ver-
meyelim.

Türk'ün beş cennetini görmüş-
tür: Kadın, at, silah, ağaç, pı-
nar... Birçok tarihçi onun yazmış
olduğu eserden, 'Historie la Tur-
quie' Osmanlı Tarihi diye çevril-
miş, yararlanmıştır. Son çeviri-
sinde de kitabı 3 ciltten yayım-
lanmıştır.

Lamartine kitabına Alparslan'ın
meşhur Malazgirt zaferiyle baş-
lar. Bunu öyle bir anlatır ki,
okurken kendinizi savaşın içinde
hissedersiniz. Lamartine olayla-
rın ruhunu, özünü kavradığı ve
yaşattığı gibi olaylara mistik bir
hava katıp, kendi görüşlerini de
güzelce aktarmıştır. Osmanlı'nın
kuruluşundaki büyü atmosferi
en ince ayrıntısına kadar ele al-
mış, yükselme dönemini de şa-
ha kalkan bir atın üç kıta üzeri-
ne hareketleniş gibi anlatmıştır.
Her padişah döneminde kahra-
manlık öykülerini, acı olayları,

kalelerin tek tek fethedilişlerin-
deki gizemli hikayeleri, şehirle-
rin kuşatılırkenki atmosferlerini,
ordunun psikolojik halini, komu-
tanın taktiklerini ve düşünceleri-
ni tek tek yansıtmıştır. Lamarti-
ne okuyucularını kimi zaman
İran'ın sıcak çöllerinde İran kül-
türüyle buluştururken, kimi za-
man da Doğu Avrupa'nın yeşil
vadilerine yollamıştır. Okur ise,
Mohaç Meydan Savaşı'na hazırlanırken,
diğer yandan da sarayın içinde dönen olayları takip etmektedir. Fatih, İstanbul'u nasıl fethedeceğini düşlerken, diğer yandan Bizans'ta hangi olaylar cereyan etmektedir? Lamartine yapılan doğruları güzel bir şekilde tasvir ederken; yapılan hataları da, hem Avrupa'nın hem Osmanlı'nın yaptığı, eleştirmekten kaçınmamıştır.

Tarihimizi daha iyi öğrenmek ve

bizden olmayanların, fakat ken-
disini bizdenmiş gibi hissedene-
rin gözünden görmek, bizlere
farklı bakış açıları kazandıracak-
tır. Hem de tarih bilincimizi pe-
kiştirecek, hafızamızı da kaybet-
memiş olacağız. Bu Fransız ka-
dar hangimiz tarihimizi yeterince
biliyoruz? Bize tarih kitapları-
mızda anlatılanlar Lamartine'in
anlattıklarının binde biri bile de-
ğil ki! Lamartine bugün halen
Osmanlı'nın kapalı kapılar ardın-
da kalmış odalarına, tarih kitap-
larında yarım bırakılmış sayfala-
rına da ışık tutmaktadır. Edward
Said'in dediği gibi: "20. yüzyıl
yazarları Doğu hakkında değil,
Doğu'nun yerine konuşmuşlar-
dır. Doğu ise kendisi konuşa-
mazdı, çünkü tümüyle susturul-
muş bir dünyaydı."

Tarih Bilinci

A. Muhsin YILDIZ

Dün, bugün ve yarın...

Keşkelerimizden ibaret bir dün-yada yaşıyorsak biz dün-de kal-mışızdır, yarının acı sonuçlarına katlanmak zorundayız. Eğer içinde bulunulan anı yaşıyorsak 'dün' ne olduğu bilinmediği için hatalar tekrarlanacak ve yarının da bir değeri olmayacaktır. Sa-dece hayal kuruyorsak yarınlara oynuyoruz, yarınlarda yaşıyoruz demektir; dünün ne olduğunu bilmeden.

Ama yarınların şekillenmesi için öncelikle içinde bulunulan anın iyi tespit edilmesi gerekir. Sonra da 'dün'ün ne olduğunu, dünün ne manaya geldiğini, bugüne aktardıklarının ne olduğunu bilmek ve böylece yarınları düşlemek, ne olacağını önceden sezmek...

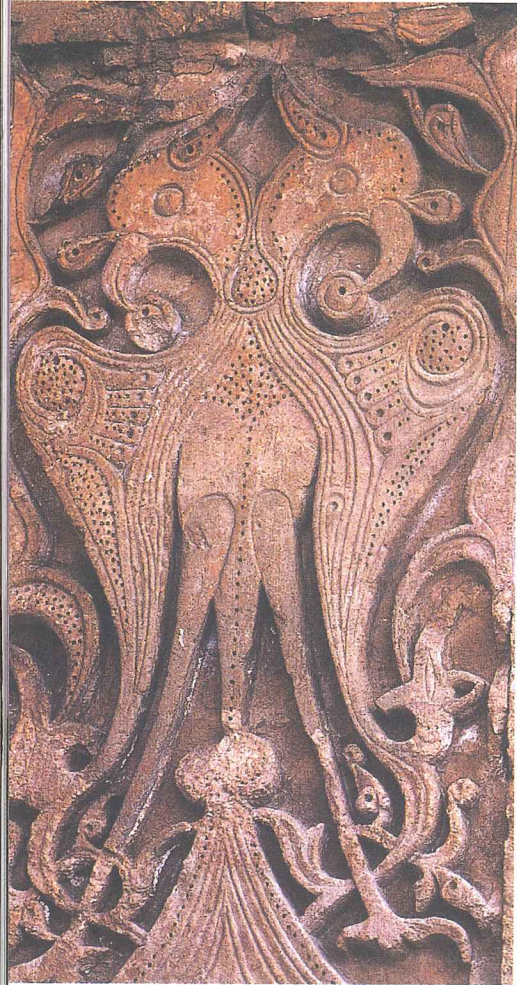
Eğer elimize dünya haritası alıp şöyle bir göz gezdirdiğimizde -detaylı incelemeye gerek yok tek bakışta- dünyanın en önem-li topraklarını görebiliriz. Çok uzaklara değil, haritanın tam or-tasında iki kıtanın arasına sıkış-mış, doğuya mı batıya mı ait ol-duğunu ya da olacağını bileme-yen bir coğrafya ve uzantısında Ortadoğu toprakları.

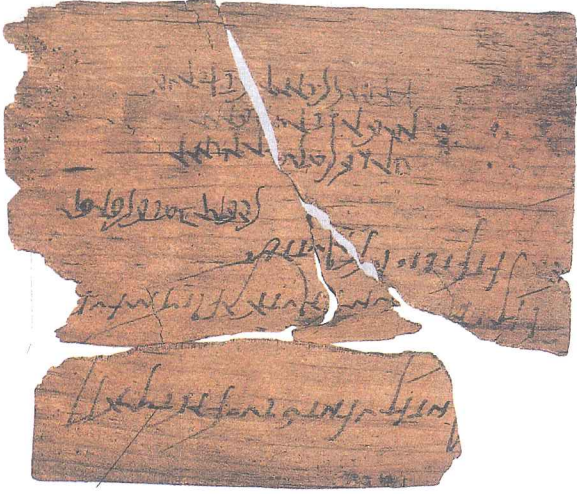
Tarihin öznesi ya da nesnesi ol-mak. Osmanlı'nın tüm mücadele hikayesi bu. Eğer tarihe doğru insanlar yol verirse tarihin öznesi olursunuz. Savaşı kaybet-seniz bile, masaya oturduğunuzda galip kalkarsınız. Dün yapılan hatalar-ın, bugünü, bugünlerin nesillerini doğrudan etkilediğini hepimiz çok iyi biliyoruz. Bugün, çok şü-kür ki, bulunduğumuz topraklar köklü bir medeniyetin izlerini ha-la üzerinde taşımaktadır. Tarih nesiller arası bir aktarma olayı ol-duğu için, yarına bu izleri taşı-mak 'bugünün tarihini yazanlar-a' mahsustur. Bugünün Avru-pa'sı da köklü medeniyet geç-mişleri olmamasına rağmen Marx'tan Goethe'ye Mozart'tan

Sheakespeare'ye Avrupalı unsurları şekillendiren kişilerin çok iyi öğretildiği nakledilir. Ama biz de İbn Haldunlar'ı, İbni Rüşdü, Gazali'yi, Şeyh Edebalı'yi ve nicele-rini yetiştiren bu kültürü şekillen-direnleri ne kadar tanıyoruz? Yi-ne Avrupa'ya yüzyıllık bir binayı gözü gibi korurken, toprakları-mız açık müze olmasına rağmen ne kadar sahip çıkıyoruz?

İşe bugün okullarda öğretilme-ye çalışılan tarihi incelemekten başlayalım. Mağara duvarında çizilmiş bir resimle insanlık tarihi bir milyon yıl öncesine götürülürken, buldukları bir tabletle de tarih çağlarını başlatırlar. Peki insanlık, bu kadar zaman bo-yunca yerinde oturmuş da, çok kısa bir zaman öncesinde mi bir-den atlama yapıvermiş? "Ve

Adem'e bütün isimleri öğretti. Sonra o isimlerin delalet etiği şeyleri meleklerle gösterip: 'Haydi davanızda doğru iseniz, bana şunları isimleriyle haber verin!' buyurdu. Melekler: ...Bizim için, senin bize bildirdiğinden başka bilgi mümkün değildir... 'Ey Adem, bunlara isimleriyle haber ver!' buyurdu. Bunun üzerine Adem, onlara isimleriyle bunları haber verince buyurdu ki: 'Size demedim mi ben herhalde göklerin ve yerin sırrını bilirim!' (Bakara 2/ 31-33) Tarih eğer yazının yani "medeniyetin" başlangıcından itibaren yazılacaksa görüldüğü gibi tarih Hz. Adem'e dayandırılmak zorundadır. Önümüze ilerlemeci bir tarih algısı sürmüşler ve uygulamada bu var. Bir devlet yıkılırken peşine bir diğeri kuruluyor. Bunların yönetim şekillerini, sosyal yaşamlarını incelemek de işin sıkıntı yanı olmuş. Bir diğer husus da öğretici tarihle gerçek ayırımıdır. Geçenlerde gittiğim bir sergide Moğollar'ın Ortadoğu'yu fethinden bahsediyordu(!). Biz olaya fetih yönüyle bakıyorsa zaten baştan kaybediyoruz. Fetih nedir ki? Fetih fethedilen bölgenin insanlarına adaleti, barışı getirmektir. Günlerce Fırat'tan mürekkep akıyorsa, bu fetih olmaz! Tarih kitaplarında da Moğollar'ın Viyana önlere gelişinden övgüyle bahsedilebilir. Ama onlar tüm barbarlıklarıyla orada ne arıyorlar, bunu sorduk mu, peki Osmanlı ne arıyordu? Bu ince ayrımı yakaladığımız zaman tarih bilincimiz oluşmaya başlamış demektir.

YUVARLANIRKEN

Neşe GÖBÜTOĞLU

Göz kırpan yıldızlarla bakışıyorduk bir gece vakti. Onlar bana göz kırpyordu, ben de heyecanla onları izliyordum.

Ne kadar da parlak ve güzeller... Özellikle bir tanesi, şu ayın yanındaki; daha bir parlak, daha bir büyük. Daha bir şevkle parlıyor, parladıkça insanı mutlu ediyor.

Bildiğim bir şey var ki, ay, güneş ve yıldızlar Allah'ı zikrederler. Acaba bu yüzden mi ay bu kadar parlak, güneş bu kadar güzel, yıldızlar bu kadar neşeli?...

Peki ya yeryüzü?

Yeryüzü güzel, ama onu kirleten insanlar... İçlerindeki tüm zehiri dışarı boşaltan insanlar... Allah'ı bir an bile düşünmeyen ya da düşünmek istemeyen, tefekkür etmeyen, zikretmeyen, nankörlük eden, şükretmeyen insanlar...

Allah'ı tanımak, O'nu düşünmek, O'nu zikretmek... Kuşlar, balıklar, yapraklar, ağaçlar, çiçekler bile O'nu her an zikrederken neden Allah'ın varlığı, birliği ve yüceliği insanları uzaktan yakından ilgilendirmiyor?

Bir araba tekerinin cantına takılmış nereye gittiğini bilmeyen kâğıt parçası gibi insanların durumu. Kendini unutmuş, yolunu kaybetmiş, kendi benliğinde kaybolmuş... Düzen onu nereye sürüklerse oraya gidiyor...

Kendisini bir yaratanın olduğunu düşünmüyor bile. Yaradanın verdiği bunca nimeti görmezlikten geliyor. Kendisine konuşması için dil, görmesi için göz, işitmesi için kulak verdiğini aklına dahi getirmiyor.

Allah'ı zikretmek ve O'na şükretmek...

Çok mu zor acaba bunları yapmak? Evet! Doğru. Bileklerini dünyanın kelepçelerine esir edenler için zor olabilir. Ama önemli olan beyinlerin ve yüreklerin esir olmamasıdır.

"Allah'ım! Seni zikretmem, Sana şükretmem ve Sana güzelce ibadet edebilmem için bana yardım et!"
AMİN

MINİK BİR SORU, KOCAMAN CEVAP

Selim Uyar

Yoldayız ve yürüyoruz. Peygamberin günümüze ziyarette geleceği dillerde dolaşiyor. Ben inanmıyorum. Toprak olmuş bir beden nasıl olurda geri gelir diyorum. Tabi her şeyi yapıp etmeye gücü yeten yüce bir merci makam sahibi var; ama yinede neden olsun ki olamaz diyorum. Yanımdaki kişi kalabalık olmayan bir yolda bize doğru gelen kişiyi göstererek "İşte işte peygamber geliyor." diye işaret etmeye başladı. Ben, daha peygamber kelimesini duyduğum ilk anda ürperdim. Gelebilmesi imkansız dediğim o muhteşem insanın geldiğini söylüyordu yanımdaki. Belki ben henüz yerdenden kafamı bile kaldırmamıştım; fakat inanmıştım. Belki de dostluk böyle bir şeydi, gözü kapalı duyduklarına inanmaktı, sorgu-

lamadan. Gittikçe yaklaşıyordu... Kalbim yerinde değildi. Dışarıda bir yerlerde, boşluğun içinde atıyordu sanki. Böyle bir heyecanı kaldıracak kalp bu bedende atamazdı ve o da öyle yapıyordu, mananın boyutlarında hayat buluyordu. Bütün vücudumu tatlı bir üşüme hissi kapladı ve ürperdim. Korkmadım, sadece ürperdim. O da bir insandı ve aramızdaydı. Gözlerim mihlanıp kalmıştı. O kadar zulme göğüs geren, dimdik ayakta duran oydu; biz ise yeşil buğdaylara benzettiği Müslümanlardan çok uzaktık; kuru muş ve ilk rüzgârla kırılmıştı sanki, ezik halimizle. Yüzünü görmeye çalıştım; fakat olmadı. Demirden bir maske karşıladı beni. Belki haketmiyordum belki de bir manası vardı

anlamadığım. Tuhaf bir cesaret örneği. Tam yanımızdan geçecekti ki konuşmaya başladım. Madem sen bizim peygamberimizsin; "neden bize yardım etmiyorsun" diye sitemde bulunmaya başladım. Ve sustum... Durdu ve bir an bakıp yürümeye devam etti. Bana kızmadığını hissediyordum. O demir maskenin ardındaki yüz bana gülümseyordu. Biliyordum. Yolun sonundaki köşeye kadar yürüdü ve döndü. Hemen arkasından koştum. Bulduğum anda kaybetmek istemiyordum. Köşeyi döndüğümde karşılaştığım manzara inanılmazdı. Büyüğe bir salonun içinde beyaz giysiler içinde onlarca insan vardı. Sayısı elliyi geçmeyen insan-

ALLAH RIZASI İÇİN "DÜN, BUGÜN, YARIN"?

Muhammed DENİZ

Bu sabah da rabbim bize güneşi göstermeyi nasip eyledi. Belki de göremeyeceğiz denize vuran yakamozu bu gece ama yine de şükredeceğiz rabbimize, her nefese olduğu gibi her göz kırpışa da. Bu koca otobüste bizler de yolcuyuz tüm canlılar gibi, durağımız gelip otobüsten inene kadar düşmemek için sağlam tutunacağız Kuranı Kerim'e. İki elle bedenimizden bir parça gibi içimizde hissedeceğiz onu. Çünkü Kuranı Kerim'de ebedi huzura,

kurtuluşa anahtar vardır. Bize cennetin kapılarını sonuna dek açacak olan yüce mucizedir o. ALLAH'IN KİTABIDIR O. Dün geldik; yarın ALLAH'a, kuşkusuz ona bir dönüş vardır. Pekiyi geçmişimize döndüğümüzde "Allah rızası için ne yaptım" ya da ne "yaptık" diye sorduğumuzda göğsümüz güvercin misali son derece rahatlıkla kabarmayacak mı semada ya da geceleyin yataкта tek kaldığımızda kendimizle yüzleşmenin tam sırası olduğu zaman hiç mi düşünmeyeceğiz bunları. Belki de kendimi-

zi, nefsimizi kandıracağız, iyimser düşüneceğiz kendimizi teselli etmek, avutmak için. Pekiyi ufak bir tebessümle yaptıkları ibadetlerin, güzel örnekliklerin huşusuyla uykuya dalanlar, kurtuluşa erişeceğini hissederek yaşayan mümin insanlar! Şüphesiz ki kim ne yaptıysa karşılığını aynı yönde fazlasıyla alacaktır. Çünkü ALLAH adildir. İnsan sonuca teslim olacaktır! Haksız yere Allah'ın verdiği canı alanlar, çocukları yetim bırakanlar, insan namına hiç bir duyguyu barındırmayan evet emin olun sade-

lar peygamberin etrafında toplanmış, azlığı değil çokluğu ifade ediyordu sanki.

Belki dikkat etmedim ama bu yerde herkes beyaz giysiler içinde...

Etrafa bir söylenti yayılıyor; peygamber namaz kıldırarak, diye.

Az önce karşılaştığım yolda herkes sıra sıra dizilmiş namaz için bekliyor. O yüce insan lider olmuş ve namaz başlıyor.

Ellerimi bağlamışım, mahcup bir halde başımı önüme eğmişim.

Artık cevaplar geliyordu.

Az önce sorduğum soru mükemmel bir açıklama ile zihnime kazınıyordu. Öyle bir çözümdü ki bu soruyu soran en ufak bir incinmeye maruz bırakılmamıştı.

Namazdı, sorunun cevabı. Ne kadarını layıkıyla eda edebildiğimi bilemediğim, namazdı.

Gözlerim kalbimi kıskanmış olmalıydı, durmadan yaşlar dökülüyordu. Böyle bir namaz olmazdı; ama oluyordu.

Bütün kötülükler bir bir atılıyor-

du sanki hücrelerimden.

Yüzünü göremediğim gibi namaz için tekbir sesinden başka sesini de duyamıyordum o sevgili lider insanın. Belki de cevap içinde açıklamalar vardı.

Bambaşka bir âlemde hesaba çekiyordum kendimi. Ve sonra namaz sona erdi. Bu defa beni lider olarak seçti ve başka bir zamanın duası için sıra sıra dizildi insanlar. Korkmaya başladım, yalnız hissettim kendimi.

Az sonra o sevgili geldi aklıma. Bizim yanibaşımızdaydı. Saf tutmuş insanlar arasındaydı. Güçlendim. Ben hata yapsam da o beni uyarır ve buna izin vermezdi.

İkinci bir cevap daha gelmişti.

Örnek aldığını uygula diyordu. Uyguladım. Koskoca dünyada kısa bir yol, bir avuç insan ve "o". Duygularım karışıklığın doruklarında. Unutuyorum ve hata yapmaktan iki kez alıkonuluyorum. Bir açıklama daha; biz kusurluyduk ve hata yapacaktık;

fakat öze sahip çıkmaktan vazgeçmeyecektik. Duanın sonunda geriye döndüm ve aradım.

Bizlere yaşayarak ve yaşatarak bir şeyleri öğreten o sevgili öğretmene nasıl teşekkür edilirdi ki?

Bulamadım.

Çoktan gitmişti.

Yeşil buğdayları hatırladım, ilkbahar rüzgârlarıyla dalgalanan, bir o yana bir bu yana sallanan; fakat yıkılmayan-kırılmayan yeşil buğdayları.

O her zaman yanibaşımızdaydı.

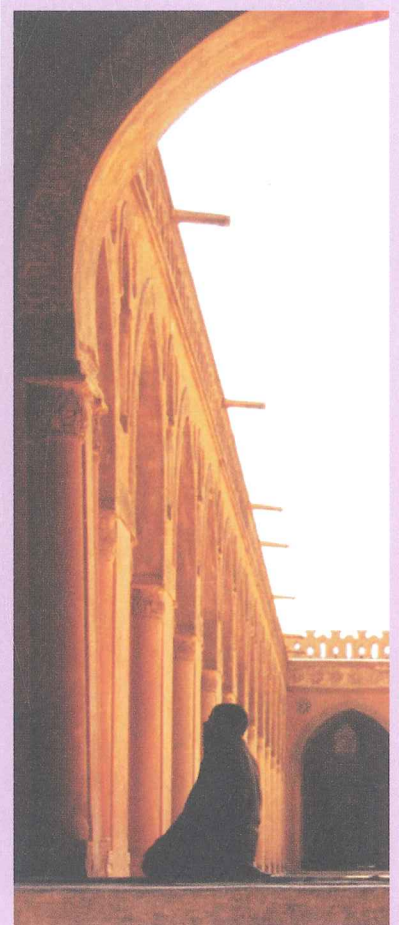
Ve bir gün karşılaştığımızda ben, cevapların gölgesinde kaldığım sürece dimdik ayakta duracaktım.

NOT: Değerli Hocam Sayın Kenan ÇETİN' in anlatmış olduğu tarifi zor rüyasını kaleme almaya çalıştım.

ce fiziki açıdan insan olan mahlukatlardır onlar. Bu dünyada da o Müslümanlığı inkar eden toplumlara karşı cephe alıp, masum insanlar üzerine oynanan çirkefçe oyunların oynanmasına izin vermemeliyiz. Hepimizin bildiği ve kavradığı güzel bir örnek vermek istiyorum; tek tahta çubuk rahatlıkla kırılır ama üç deste çubuk kırılmayacak kadar sağlamdır. Bu örnekteki "çubuk" değil de "çubuklar" biz müslümanlar olmalıyız.

Tebliğde yarışmalıyız, güzel amaçlar doğrultusunda ilerlemeliyiz Allah'ın rahmetiyle ama asla birbirimize düşmemeliyiz

başka topluluklar tarafından yapılan provokasyonlara da "sessiz" kalmamalıyız. Allah rızası için Allah'ın selamını birbirimize duyuralım ki bizi bağlayan onlar olsun! Bazı şeyler zamanında yapıldıkça alışkanlık yapılan işlerdir sonuçta dün yapılan bugün de devam ediyorsa bunu sağlayan o şeyin her gün yapılmasıdır. O yüzden daha önce bahsettiğim "Dün Allah rızası için ne yaptım" yerine en güzeli olan "Bugün ALLAH rızası için ne yaptım" diyerek dünü ve devamı için Allah'a kulluk vazifesini yerine getirebilmek için kullanılacak...

Etkinlik

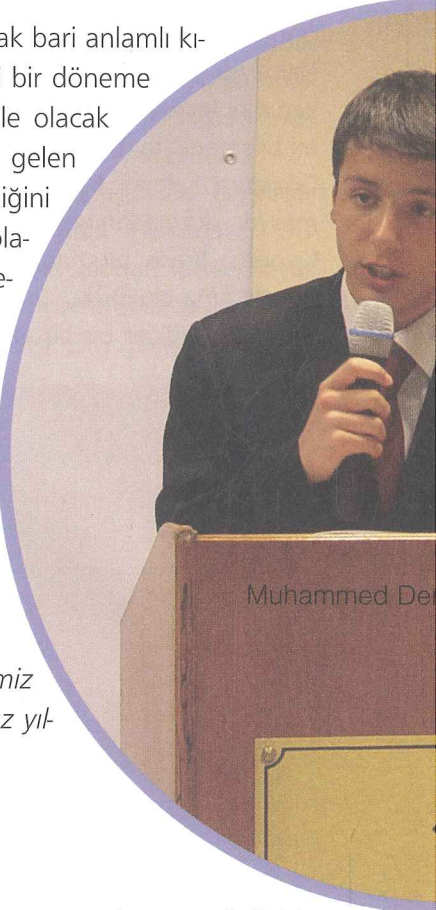

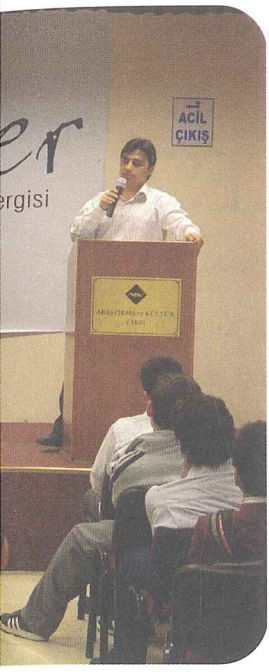
Hız. Peygamber bizim için ne anlam ifade ediyor? Belki bu soruyu sorarak bari anlamlı kılalım şu Kutlu Doğum etkinliklerini. Kuru ve yavan sözlerle sadece belli bir döneme hasredilen programların yerine O'nu doğru bir şekilde anlamaya vesile olacak programlardan birini de Genç Öncüler düzenledi. Farklı semtlerden gelen Genç Öncüler'le bir araya gelmemize, Hz. Muhammed'(s.a.)'in örneklğini konuşmak vesile olmuştu. Acaba "doğru düzgün bir hayata nasıl sahip olacağız?" sorusunu Hz. Muhammed'(s.a.)'in ahlaki örneklği olmadan cevaplamak mümkün müdür? Başta medya olmak üzere, Hz. Adem'le başlayan nebevi sünnetin hayattan uzaklaşmasını hedefleyen etkenler karşısında başka bir sığınak bulabilme şansımız mı var? Ya Hz. Peygamber (s.a.)'i tanımadan onu sevmek ona itaat etmek, onun yaşayan Kur'an olduğunu anlamak mümkün müdür? Evet sorular ve sorgulamalar çerçevesinde şekillenen bir programı tamamlarken, programın sunuculuğunu yapan Muhammed Deniz'in okuduğu şiirler kulaklarımızda yankılanmaya devam ediyordu:

"Gel ey Muhammed!/ Bahardır/ Dudaklar ardında saklı/ "amin"lerimiz vardır../ Hacdan döner gibi gel../ Miraçtan iner gibi gel... / Bekliyoruz yıldardır!

"Sizin için Allah Rasûlünde en güzel örnek vardır" (33/21)

O, ilk vahiy'den sonra gördüklerini anlattığı zaman eşi Hz.Hatice(r.anha) şunu söylemiştir: **"Allah'a yemin ederim ki, Cenâb-ı Hak hiç bir vakit seni utandırmaz. Çünkü sen akrabanı gözetirsin, işini görmekten âciz kimselerin ağırlıklarını yüklenirsin, fakîre verir, kimsenin kazandıramayacağını kazandırırın. Misâfiri ağırlarsın, Hak yolunda herkese yardım edersin..."** (Buhârî)

Bayrampaşa Bilgi Merkezi'nden dergimize ziyaret. İstanbul Bayrampaşa'da gençlik merkezli yürütülen ve faydalı etkinliklere imza atan Bayrampaşa Bilgi Merkezi'nden gelen kardeşlerimizle tanışma imkânına kavuştuğumuz ziyaretleri için başta öncülük eden Ahmet Mercan ve arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz. Bayrampaşa'lı dostlarımızın ziyareti yanı sıra yazı yazmaya karşı ilgisi ayrı bir sevinç kaynağı olarak zihnimizde yer etti doğrusu.

ARAP İHANETİ(!...) DÜZMECESİ

Ali İhsan Aydın

Arap ihaneti(!) tamamıyla Avrupalılar tarafından tasarlanmış ve bizim Türk milletinin bazı kesimlerince benimsenip hareketle savunulmuştur. Bu iddia aslı olmayan bir iddiadır. Nasıl? Özellikle İngilizler, Müslümanlar tarafından benimsenen "Tüm Müslümanlar kardeştir" anlayışını tahribata uğratmak için Ceziretü'l-Arap'ta Osmanlı aleyhtarı propagandalar yapmış, şahıslara menfi çıkarlar sunmuş ve esir aldıkları insanlara Osmanlıya karşı savaşma mecburiyeti getirmiştir. Buna rağmen kendisine yandaş bulmakta hayli zorlanmış. Yalnız birkaç aile ile birlikte küçük bir gurup oluşturabilmişlerdir. Bunun yanında İngilizlere sert çıkıp, Osmanlıya sadakatlerini göstererek, bizim saflarımızda yer alan Ceziretü'l-Arap(Arap yarımadası)'ın en büyük aşiretleri ve bunlar gibi birçok topluluk vardır. Yani Şerif Hüseyin âvânesinin Devlet-i Ali'ye olan ihanetini tüm Arap milletinin üzerine atmak büyük bir haksızlıktır.

Türkler Arap memleketlerini dört asır boyunca kudretle, sıyanet ve mahirane bir surette yönetmişlerdir. Balkanlar ve hatta Anadolu'da çeşitli isyanlar çıkmasına karşın bu belde-lerde buna benzer olaylar vuku bulmamıştır. Buda Arap ihaneti(!)'nin asılsızlığını ortaya koyar. Osmanlı'ya ihanet eden

cüz-i tebanın arasında en ileri gideni Şerif Hüseyin avanesiydi. Şerif Hüseyin, İngilizler tarafından, Hicaz Krallığı verimle vaadiyle kışkırtılmış ve desteklenmiştir. Lakin davasına pek yandaş bulamamıştır. Şöyle ki: Şerif Hüseyin Medine'yi almak için geldiğinde yanında yalnızca 350 kişi vardı.

Kral Abdullah da Osmanlıya ihanet edenlerden birisidir. Kral Abdullah, Şerif Hüseyin'in oğludur. Filistin bölgesine Yahudilerin yerleşmesine yardımcı olan İngilizler, Arapların, Yahudiler karşısında hatırı sayılır bir güç oluşturmaması için bölgeyi ayrı ayrı devletlere bölerek, Şerif Hüseyin ve oğullarını bu devletlerin başına geçirmişlerdir. Kral Abdullah, İngiliz politikası izleyerek ve Filistin topraklarının paylaşımı konusunda İsraili'ler ile anlaşmalar yaparak ihanetini sürdürmüştür.

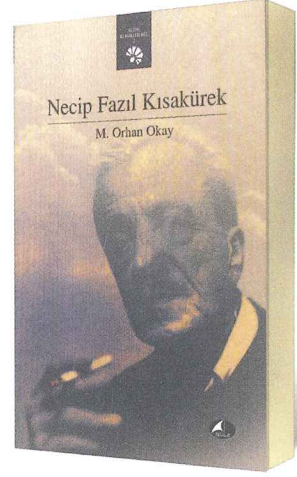
Şamar aşireti reisi İbnür-Reşit, Uceymi Sadun Paşa gibi şahsiyetler de Osmanlı'ya sonuna kadar sadık kalanlar arasındadır. Ucaymi Sadun Paşa, Irak'ın güneyinde Mentefek denilen mıntıkada, kendi aşiretinin başında uzun süre İngilizler'le harp etmiş, vuruşa vuruşa Türkiye'ye kadar gelmiştir. Sadakat örneklerine bir örnek daha verelim. Irkı Arap olan, Seyyid yani Hz. Peygamber(sav)'in soyundan Afrika'nın en büyük tarikatı Sunisilerin şeyhi ve Libya

devlet başkanı Şerif Ahmed es-Sunisi. Şerif Ahmed es-Sunisi, Libya, İtalyanlar tarafından işgal altında iken halifenin çağrısına uyarak İstanbul'a gelmiş daha sonrada Anadolu'yu vilayet vilayet gezmiş camilerde vaazlar vererek milli mücadeleyi desteklemiştir. Bunun neticesinde birçok gencimiz cephele-re gitmiştir.

İşte Arap ihaneti(!) budur. Yukarıda bahsi geçen Arap dostlarımız gibi daha niceleri Avrupalılar'ın işgalleri altında Devlet-i Ali'ye bağlılıklarını sürdürerek Osmanlı saflarında yer almışlardır. En iyisini Allah bilir. Ey Müslüman kardeşim sen ol bu kafir(küfreden, inananmayan) milletlerin dolduruşuna gelme. Onlar, "Tüm müminler kardeştir, tek bir vücuttur" anlayışını çökertmek için ortaya attıkları bu iddianın aslı astarı yoktur. Üç beş çapulcu için koca bir toplumu ihanetle suçlamak hem yanlış, hem günah hem de kul hakkıdır. Bu yanlışlıkları düzeltmekte toplumumuzun gençleri olarak en çok bizim vazifemizdir. Geçmişimizi hakkıyla öğrenip dostumuzun düşmanımızın kim olduğunu iyi öğrenmeliyiz. Ve geleceğimizi de bu yönde tayin etmeliyiz. Allah bu yolda hepimizi muvaffak eylesin. SELAMETLE...

Necip Fazıl Kısakürek

M.Orhan Okay, Şule Yay.

Necip Fazıl Kısakürek, kendi anlattığına göre annesinin isteği üzerine küçük yaşta şair olmuş, okul hayatı boyunca şair lakabıyla tanınmış, 21 yaşında ilk şiir kitabı basılmış, 24 yaşında ise Kaldırımlar adlı ikinci kitabıyla ve özellikle de Kaldırımlar adlı muhteşem şiiriyle Türk Edebiyatı'na daha o gençlikte adını yazdırmış biri. Bohem hayatı içinde büyük ruh savrulmaları geçiren şair, edebiyat çevrelerince adı dillerden düşmediği bir zamanda, 30 yaşında müslümanca bir mücadeleyi hayat tarzı olarak kabul edip, şiirleriyle, piyesleriyle, yazılarıyla kimliğini oluşturdu.

Şiirlerinin her biri, Modern Türk Şiiri denilince akla gelen birkaç isimden (Yahya Kemal, Ahmet Haşim...) birisi olmasının delili olan şair için Yaşar Nabi, " Bir mısrası bir millete şeref vermeye yeter" demiştir.

Türk şiirinin bu en büyük isimlerinden olan Müslüman şairi tanımak hem de onu tanımış, hayatında beraber olmuş bir büyük edebiyatçıdan, Orhan Okay'dan tanımak gerekli. 2000 yılında "Kendi Sesinin Yankısı Necip Fazıl Kısakürek" Ufuk yayineviden çıkaran yazarın bir de Şule yayinevi'nden çıkan " Necip Fazıl Kısakürek" adlı bir kitabı var.

Orhan Okay gibi, çeşitli gazete ve dergilerde yayımlanmış 400 edebi makalesi bulunan bir büyük edebiyatçıdan, Necip Fazıl'ı her yönüyle derin edebi analizlerden, küçük anılara kadar tanımak için bu iki kitap yeterli. En son Türk Edebiyatı dergisinin mayıs 2006 yani 391.'in sayısında "Bir Şiirin Müzikal Anatomisi" adlı bir metinde Orhan Okay, Necip Fazıl'ın en sevdiği şiiri Çile'yle, eski adıyla Senfoni'yle, bir batı müzik formu olan senfoni arasında paralellikler kurmuş, şiirin 4 bölümünün, senfoninin bölümleri olan Allegro, Adagio, Andante ve Finale ile bağını inceleyerek, şairin müzikaliteye verdiği önemi ve dehasını ele almıştır.

Ayrıca, Hece edebiyat dergisi, 97. sayısını Necip Fazıl Kısakürek özel sayısı yaparak şairin, düşüncesini, şiirini, tiyatrosunu, hikayesini, romanını ve hayatını da kapsayan bir genişlikte ele alarak Necip Fazıl hakkında önemli bir başvuru kaynağı ortaya koymuştur.

UZAK ŞEHİRLERİN FARKLI FİGÜRANLARI

ZEYNEP BEYZA BULUT

Hangi zamanın yolculuğuna kalkırsak kalkışalım, maceraların en vazgeçilmezine tutsak yaratılmışlar çıkar karşımıza. Onlar ki alınları ter, zihinleri nur kaplıdır. Kulaklarında tek bir ses, gözlerinde yegane görüntü. Özlemleri ise yine biricik. İdeallerinin cidarına tutunmuş tatlı bir hasret yüreklerinde. Köhne evlerin pencerelerine aniden konup, apansız kanatlanıveren güvercinler misali. Sahipsizliğin ev sahipliğini yapıyor kimilerinin de irili ufaklı bedenleri. En eşsiz avuntuları, ilim kervanının yolcusu olmak. Kokusunu özlediği mekanlara, hedeflerinin güzelliğini set çekmek.

Bambaşka zamanların, apayrı zeminlerini ortak edinmişler bir kere. Ne sonu gelmez kavgalar alıkoyabilir onları yollarından ne de düşüncenin karşı konulmaz karmaşası. İvedi bir hayattır baş koydukları ilmin serencamında karşılaşılan her kare eşsiz deneyimlerin yadigarı. Sonun başlangıcı bir günün tasviri her geöen gün. Yediverenlerin serzenişlerinde saklı sonsuzluğa uzanan tebessümleri ve kutlu bir davaya mühürlü heceleri. Hercai coşkunluklar doldurur zaman zaman onların da sinelerini, sürükler düşlerini bir sergüzeştin peşinde diyar diyar. Aydınlik ümitlerinin gizlediği çocuksu heyecanları alıp götürür didelerindeki parlayışların odak noktasına. Bir avuntu saöar tazeliğin ipotek ettiği yüreklerine. Varoluş depremlerinde bilirkişi olmanın yüküm-

lülüğüydü en temel vazifeleri. Hiöbir şekva tanınamacasına yürekleri, engin bir muhayyilenin peşi sıra gitmekteydi. Bir hayal ki zamanın banteline dokunuşuyla yepyeni ömürlere kapı aöar. Derinlerde yaşatılanlarla vuslatındadır rollerin canlanışı, hayata apayrı bir çeröeveden bakışi. Beklentilerin mutlak tutunuşuna inat, hendesinde taşıdığı inceliklere yol vermeyi kimi zaman. Bir de özlemlerinin ortaklığıydı paylaştikları. Hayatın sunduğu her güzelliğin yegâne sebebi, emeklerinin hakkını verebilmek adına kendilerini adadıkları en değerli varlıkları...

Hiöbir sebep yetmeyebilir belki taşlaşmış bir kalbi ve tüm olasılıklar tükenmiş olabilir. İnsanlığın hülasası dışında! İşte biricik öz, eşsiz var oluş şenesi. Kalplerin kapısına aöılan benzersiz bir birliktelik sarmaşığı. Her ömrün iöerisinde bir şeyler barındırdığı kutlu beraberlikler ve her birimizin birer paröası. Sarpa sardığında işler, taptaze tebessümlere yelken aöan bir düşünüş. Sinesinden kopup geldiğimiz, kimi zaman unutulmaya terk ettiğimiz sevgili özlemlerimiz. Aydınlik sunun başlama vuruşunu yapan yegane değerlerimiz, sevgilerimizin dayanağı, saygımızın odak noktası ebeveynlerimiz ve onlarla güzelleşen tadı tuzu bambaşka mekanlar, yuvalarımız. Kavuşmayı hasretle beklediğimiz huzur kaynağımız. Asla yitirmemek ve her daim bir paröası olmak ümidiyle...

Kişilik, tek bir sayfaya sığmayacak kadar geniş, beraberrinde sosyal ve ekonomik incelemeyi gerektirecek kadar da önemli bir konudur. O yüzden bu sayıda kişiliğin tanımı ile başlayıp, 'BEN' kavramının ortaya çıkışını ele alacağız.

'Kişilik', bireyin iç ve dış çevresiyle kurduğu, diğer bireylerden ayırt edici, tutarlı ve yapılaşmış bir ilişki biçimidir."

Bu tanımda üç ifade kullandık. 'ayırt edici', 'tutarlı' ve 'yapılaşmış'. Bu üç ifadeyi iyi bilmek bize kişiliği daha anlaşılır kılar.

Ahmet dün akşam yatması namazından sonra 3 sayfa Kur'an-ı Kerim mealini okuduktan sonra gözlerini kapatıp sessizce dua etti. Tam yatağa yatmıştı ki, anne ve babasına 'iyi geceler' dilemediğini hatırladı ve yataktan kalkıp, bir koşu yanlarına gitti.

Ahmet'in dün akşam yatması namazını kılması, ardından meal okuyup dua etmesi, yatmadan önce anne ve babasına 'iyi geceler' dilemesi onun ayırt edici özelliklerini oluşturur. Tutarlılık ise; Ahmet'in bu ayırt edici özelliklerini her akşam tekrarlamasıdır. Ancak, bir akşam da meal okumadan yatması onun ibadetlerine özen göstermediğini de belirtmez. Bunun ayrımının iyi yapılması gerekir. Peki, Ahmet'in yakın arkadaşı olsak ve onu

birkaç kelime ile tanımlamaya çalışsak; sizce hangi cümle daha mantıklı olur; 'O çok dindar, efendi, saygılı ve dürüst bir çocuktur' ya da 'O çok dindar, arsız, saygılı ve şımarık bir çocuktur.'" Elbette ki birinci ifade daha mantıklıdır çünkü kelimeler birbiri ile yapılaşmıştır. Görüldüğü gibi kişilik üç terimsel basamaktan oluşur. Bu ba-

Ayna

Saliha Can

samakları açıklayarak 'BEN' kavramını biraz tanımlamış olduk. Ancak her insan sadece 'BEN' den oluşmuyor. İçimizde birde 'OLMAK İSTEDİĞİM BEN' ile 'OLMAM GEREKEN BEN' var. Önemli olan; olmam gereken ben ve olmak istediğim ben'in şu an ki BEN'e olan uzaklığıdır. Eğer mesafe az ise sorun yok ama ya çoksa.. İşte o zaman sorunlar başlıyor. Şimdi aynayı kendimize çevirelim ve şu soruları soralım.

'BEN' NE ALEMDE ?, OLMAM GEREKEN BEN E ÇOK MU UZAĞIM?, OLMAK İSTEDİĞİM BEN KİMLERİN ETKİSİNDE?

Bir genç olarak; elbette bizlere yakışan, edinmemiz gereken bir Hz. Muhammed (s.a.v) ah-lakı var. Bunun farkındayız, pekiyi isteklerimiz bu doğrultuda mı? Yoksa 'ben popüler kültürün bir ürünüyüm' itirafını

kendi ağızıyla yapan bir sapkınlar topluluğundan yana mı? Bir yanda dünyanın cazibesi, bir yanda ahiret gerçeği... Dengeyi kurmak zor ama imkansız değil.

Eğer ikilemde kalınmak istenmiyorsa, ikilem oluşturan unsurları zıtlıktan paralellığe çevirmek gerekir. İsteklerimizi olmasın gerekenlerin içinden seçmek bizi çözüme ulaştırır. Böylelikle hem yıpranmamış, hem de hedefe ulaşmanın sevincinde olmuş oluruz.

Yani bu durumda Ahmet belki anlık isteklerine ket vurup olması gerektiği gibi her şeyin bir zamanı olduğuna inanırsa ve bunu hayatına uygularsa, kız arkadaş problemini3 kolaylıkla çözmüş olur.

Dediğim gibi, bu kadar medya ambargolu, teknoloji çağında bunu yapmak zor ama imkânsız değil. Bir dahaki ay kişiliğin iki farklı eğitim tabanı olan gelişim sürecine değineceğiz.

AYIN ARKA YÜZÜ

"Felsefe, aklın, kendi hükümdarlığını göstermek için kurduğu müessise... Ve doğruyu bulmanın değil de yanlış düzeltmenin müessesesi... Felsefede her mektep, öbürünün yanlışını gösterirken doğruyu söyler.

Felsefeyi de şu şekilde izah ettikten sonra Garp tefekkürüne geçip bilâhare tasavvufa döneceğiz. Felsefe, hakikati hiçbir çıkış noktası olmaksızın serbest arama yoludur. Kelime iştikakı (filos) ve (zofos)tan gelir. Yunanca... "Hikmet dostluğu" demek... Peşin hiçbir şeye inanmaz. Yahut peşin inanmak diye birşey yoktur sisteminde... "Hakikati bulacağım, ona memurum" der ve başsız, sonsuz, arar. bir odada saklanmış bir eşya gibi... Kâinatta saklanmış şeyi, mücerred aramanın müessesesi felsefe... Din ise odadaki gizli şeyi peşin bildirmenin yolu... O malûm şey yerinde dururken ayrıca aramaya nasıl müsaade olunur? En güzel izah olabilir, bu... (Paskal) varmıştır, bu ince hakikate... O, vâhid olan "şey" in mihrakı etrafında, ebedî meçhule doğru hudutsuz bir fikir cehdi... Aklın vazifesi budur. Bunun ismi hikmettir, felsefe değildir. Felsefe bulmanın değil, boyuna aramanın yolu...

Burada çekinmeden söyleyebilirim ki, bu dünyaya hiçbir insan gelmemiştir ki, "hakikate talibim" demesin. Komünist de bunu der, herkes de... Ve yine herkes bilir ki, hakikat tektir. Bunu bedahet halinde biliriz. Hakikat tektir. Hakikati bulan, onu nâmütenâhide arar mı? Onun için dinlerin felsefeye karşı bakışına dikkat etmek lâzım... Din, buluş; felsefe ise bulduğu herşeyde hatâli veya hatâ etmesi mümkün bir arayış... Böyle olunca, elbette ki, "sabit" in değişene ve mihverini bulamıyana tahammülü olamaz.

Hiçbir kararsızlık kararın yerini tutamaz ve kuvvetini kazamaz.

"Sabit" üzerinde donmamak ve her ân arayıcılıkta devam etmekse, ancak o "sabit" in bağılı meçhuller âlemi üzerinde derinleşmekle olur. Dindar, mihverlik bir inanış etrafında fezaı dolaşırken, başboş hakikat arayıcısı onu her defa kaybedici, neticesiz bir maceraya mahkûmdur.

Böylece hududu iyi çizmek şartıyla felsefeden istifadenin binbir şer'î ve makbul yolu vardır. Tasavvuf bazı hikmetleri bakımından felsefeye yakındır. İşte bir mihver etrafında meçhuller âlemini çevrelemenin mübarek

mektebi... Fakat şeriatın hiçbir alâkası yoktur felsefeyle... Şeriatteki mânalara, evet, hikmet denir. Felsefenin sefaletini, felsefede en büyük eserlerini vermiş Avrupalı filozoflardan dinleyeceğiz birazdan... Şimdi bu hal üzere birakalım felsefeyi... Ve şu kadarını söyleyelim:

Hududunu tanıyan, tükeniş sınırlarını gören akıl, dince en mübarek vasıta... Ve kendi kendisini yenmeye, çürüğe çıkartmaya memur köle âlet...

Bütün Garp, büyük bir felsefe zinciri halinde gelir. Ve bütün bu geliş, kendisini tatmin etmeyen ve daima yanlışlar içinde boğulan bir manzara çizer.

Biz felsefeyi işte böyle anlarız ve ancak meçhullerini nâmütenâhi bildiğimiz Mutlak Hakikat etrafında, tâbi bir müessise olarak lüzumlu görürüz. Hakikati aramakta "buldum!" yobazlığına düşmemek ve "buldum!" denilen vâhidin, mutlak surette bulduktan sonra da nice arayışlara muhtaç olduğunu göstermek için felsefî tefekküre de öz hududu içinde yer veririz."

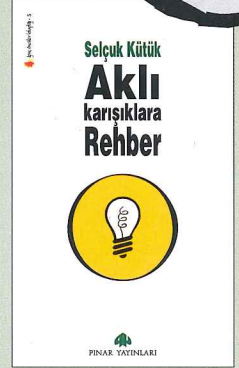
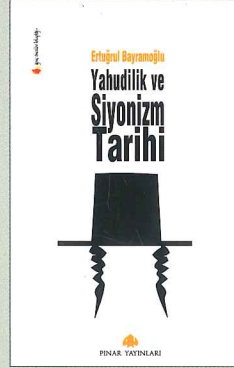
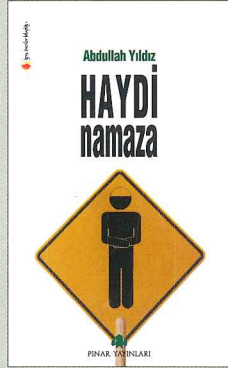
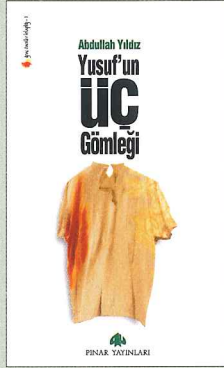
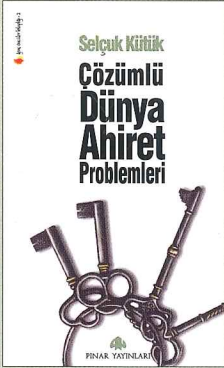
(Necip Fazıl Kısakürek BATI TEFEKKÜRÜ VE İSLAM TASAVVUFU'dan)

“Asım’ın Nesli”ne

Bu seri, ülkemiz gençliğine karşı yürütülen duyarsızlaştırma, hafızasızlaştırma, kimlik ve aidiyetsizleştirme bir başka deyişle “hiç”leştirme faaliyetlerine duyarsız kalmamak ve gençlerimizin başta dîni bilinç olmak üzere, siyasal, tarihî/coğrafi, kültürel/estetik bilinçlerine kadar tüm alanları kapsayacak, onları Vahy’in gözüyle bakan, İbrahimî duruş sahibi, kültürel, siyasal, ekonomik, tarihi vs. sahaları kuşatıcı temel bakışı yerleşmiş, rahmetli Mehmet Akif’in “Asım’ın Nesli“, Necip Fazıl’ın “Büyük Doğu Nesli“, Seyyid Kutub’un “Öncü Kur’an Nesli“ olarak isimlendirdiği, küresel kıskacı yaracak Öncü ve Önder Gençler olarak yetişmelerinin ilk basamaklarını oluşturacak giriş metinleri olarak tasarlanmıştır.

genç öncüler kitaplığı

Duyarsız kalmayın!

Yakında...

Tarih Bilinci/Abdullah Yıldız

Ortadoğu Tarihi/Tevfik Emin

Avrupa Tarihi/Mesut Kardeşhan

Genç Öncünün El Kitabı/Ömer M. Yaman

İslam Kardeşliği/Zafer Özdemir

Not: Toplu İsteklerde özel indirim uygulanır

PINAR YAYINLARI

Geleceğin İhyasından Geleceğin İnşasına

Büyükdere Paşa Cad. No:22/16 Vezneciler İstanbul

tel : (212) 520 98 90 - 527 06 77

Gençlik Şöleni

8 Mayıs 2007 Salı

Saat 18.00

GENÇ ÖNCÜLER-MECRA DERGİSİ

Hikaye ve Makale Yarışması Ödül Töreni

Sinevizyon Gösterisi, Salıncak Çocuk Korosu
Kafkas Halk Oyunu Ekibi, Mehteran Konseri

Yer: FKM (Fırat Kültür merkezi) ÇEMBERLİTAŞ
İrt. Tel: (212) 631 13 85 - 621 33 02